

**ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΤΩΝ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ – ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ
ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ – ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ-
ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΗΣ
ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Α΄ ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

**Ι. Πρώτο μέρος
ΕΝΙΣΧΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΤΩΝ
ΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ**

Σκοπός του πρώτου μέρους του παρόντος νόμου είναι η ενίσχυση του πλαισίου εποπτείας και ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων, ήτοι των τραπεζικών ανωνύμων εταιριών και των πιστωτικών συνεταιρισμών, καθώς και η θέσπιση μέτρων εξυγίανσης αυτών, με στόχο την αποτελεσματική διασφάλιση της χρηματοοικονομικής σταθερότητας έναντι συστημικών κινδύνων και την ενεργό προστασία της εμπιστοσύνης του κοινού στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Ειδικότερα, ενισχύονται σημαντικά οι εποπτικές αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος, προκειμένου να αντιμετωπισθεί έγκαιρα η μη συμμόρφωση ή ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης πιστωτικών ιδρυμάτων με τις απαιτήσεις του νόμου και των σχετικών αποφάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος. Διευρύνονται επίσης οι περιπτώσεις διορισμού Επιτρόπου σε πιστωτικό ίδρυμα, καθώς και οι αρμοδιότητές του, ώστε να διασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία του πιστωτικού ιδρύματος και να αντιμετωπίζεται έγκαιρα οποιοσδήποτε κίνδυνος αφερεγγυότητας.

Επιπλέον, θεσπίζεται η δυνατότητα επιβολής, εκ μέρους της Τράπεζας της Ελλάδος, συγκεκριμένων μέτρων εξυγίανσης σε πιστωτικά ιδρύματα, επί τη βάσει κριτηρίων που σχετίζονται με την κατά τα ανωτέρω ανάγκη διασφάλισης της χρηματοοικονομικής σταθερότητας και της εμπιστοσύνης του κοινού στο εγχώριο χρηματοπιστωτικό σύστημα, και εξειδικεύεται περαιτέρω το ισχύον καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης, στο οποίο τίθεται υποχρεωτικώς πιστωτικό ίδρυμα σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας του.

Οι θεσπιζόμενες ρυθμίσεις λαμβάνουν υπόψη ανάλογες νομοθετικές πρωτοβουλίες κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων αυτών της Γερμανίας, της Ολλανδίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, καθώς και τα μέχρι στιγμής γνωστά αποτελέσματα σχετικής διαβούλευσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία αναμένεται να οδηγήσει σε σχέδιο Ευρωπαϊκής Οδηγίας εντός του τρέχοντος έτους. Παράλληλα, υιοθετούνται λύσεις που ανταποκρίνονται τόσο στις επιταγές του ενωσιακού και ελληνικού συνταγματικού δικαίου όσο και στις αυξημένες, όπως απεδείχθησαν από την πρόσφατη χρηματοοικονομική κρίση, απαιτήσεις εποπτείας και ελέγχου του χρηματοπιστωτικού κλάδου εκ μέρους των αρμόδιων εποπτικών αρχών.

II. Δεύτερο μέρος

ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

I. Με το Κεφάλαιο Α΄ του δεύτερου μέρους του παρόντος σχεδίου νόμου επιδιώκεται η ενσωμάτωση στην ελληνική έννομη τάξη της Οδηγίας 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 για «την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/ΕΚ και 2006/48/ΕΚ και την κατάργηση της Οδηγίας 2000/46/ΕΚ» (ΕΕ L 267), εφεξής «Οδηγίας».

Η Οδηγία 2000/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος (ΕΕ L 275), η οποία ενσωματώθηκε στη νομοθεσία μας με τις διατάξεις του Ι΄ Κεφάλαιου του ν.3601/2007 (Α΄178), υιοθετήθηκε με αφορμή την εμφάνιση νέων προπληρωμένων προϊόντων ηλεκτρονικών πληρωμών. Αποσκοπούσε στη δημιουργία σαφούς νομικού πλαισίου το οποίο θα ενίσχυε την εσωτερική αγορά και θα τόνωνε τον ανταγωνισμό, ενώ ταυτόχρονα θα διασφάλιζε επαρκή προληπτική εποπτεία. Ωστόσο, κατά την εφαρμογή της διαπιστώθηκε ότι ορισμένες διατάξεις της παρεμπόδισαν τη δημιουργία ουσιαστικής ενιαίας αγοράς υπηρεσιών ηλεκτρονικού χρήματος και την ανάπτυξη φιλικών προς τον χρήστη υπηρεσιών, σύμφωνα με έκθεση που παρουσίασε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην οποία επισημαινόταν η ανάγκη αναθεώρησής της.

Στη συνέχεια, εκδόθηκε η Οδηγία 2007/64/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τις υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 319), η οποία ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 3862/2010 (Α΄ 113). Με την Οδηγία αυτή θεσπίστηκε ένα σύγχρονο και συνεκτικό νομικό πλαίσιο για τις υπηρεσίες πληρωμών, που αφορά, μεταξύ άλλων, τον συντονισμό των εθνικών διατάξεων προληπτικής εποπτείας για μια νέα κατηγορία παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, τα ιδρύματα πληρωμών. Τα δε ιδρύματα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος ορίστηκαν, επιπλέον αυτής της ιδιότητάς τους, και πάροχοι υπηρεσιών πληρωμών. Με στόχο την άρση των εμποδίων που παρακωλύουν την είσοδο στην αγορά, καθώς και τη διευκόλυνση της ανάληψης και της άσκησης της δραστηριότητας έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος, κρίθηκε αναγκαίο να αναθεωρηθούν οι κανόνες που διέπουν τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος ώστε να εξασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού για όλους τους παρόχους υπηρεσιών πληρωμών. Προς το σκοπό αυτό εκδόθηκε η υπό ενσωμάτωση Οδηγία.

Για την ενσωμάτωση της Οδηγίας στην ελληνική έννομη τάξη, κρίθηκε σκόπιμη η ψήφιση νέου νόμου και η κατάργηση των διατάξεων του κεφαλαίου Ι΄ του ν. 3601/2007 που αναφέρονται στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος (άρθρα 51-59), δεδομένου ότι με τις νέες διατάξεις τα ιδρύματα αυτά παύουν να είναι πιστωτικά και εντάσσονται στην κατηγορία των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις του ν. 3601/2007 που αναφέρονται στα πιστωτικά ιδρύματα δεν τα αφορούν πλέον. Προς τούτο, δημιουργείται εκ νέου το νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει κάθε θέμα σχετικό με τη δραστηριότητα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος και την εποπτεία των ιδρυμάτων έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος.

Το καθεστώς προληπτικής εποπτείας των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος αναθεωρείται, προκειμένου να ανταποκρίνεται περισσότερο αποτελεσματικά στους κινδύνους που αυτά αναλαμβάνουν. Επιπλέον, ευθυγραμμίζεται με το καθεστώς προληπτικής εποπτείας που ισχύει για τα ιδρύματα πληρωμών δυνάμει του ν. 3862/2010. Στο πλαίσιο αυτό εφαρμόζονται στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος οι σχετικές διατάξεις του ν. 3862/2010, κατ' αναλογία, όπου αυτό απαιτείται. Στις περιπτώσεις αυτές η αναφορά στον όρο «ιδρύματα πληρωμών» στο ν. 3862/2010 εκλαμβάνεται ως αναφορά σε «ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος» στο παρόν σχέδιο νόμου, ενώ αντίστοιχα η αναφορά στον όρο «υπηρεσία πληρωμών» εκλαμβάνεται ως αναφορά στη δραστηριότητα «υπηρεσιών πληρωμών και έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος» και η αναφορά στον όρο «χρήστης υπηρεσίας πληρωμών» εκλαμβάνεται ως αναφορά στον «χρήστη υπηρεσιών πληρωμών ή κάτοχο ηλεκτρονικού χρήματος». Για λόγους ασφάλειας δικαίου και πληρότητας του σχετικού νομοθετήματος οι διατάξεις ορισμένων άρθρων του ν. 3862/2010, επαναλαμβάνονται αυτούσια στο παρόν σχέδιο νόμου.

Εποπτική αρχή των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος, όσον αφορά τις απαιτήσεις για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος.

Περαιτέρω, καθορίζονται οι κεφαλαιακές απαιτήσεις και ο τρόπος υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος, οι υποχρεώσεις διασφάλισης ενεργητικού, τα εξαιρούμενα ιδρύματα και οι επιτρεπόμενες δραστηριότητες που μπορούν τα ιδρύματα αυτά να ασκούν εκτός της έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος, τόσο εντός Ελλάδος όσο και διασυνοριακά.

Επίσης, καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων τρίτων χωρών.

Τέλος, θεσπίζονται ειδικές διατάξεις προς όφελος των κατόχων ηλεκτρονικού χρήματος για την υποβολή καταγγελιών και την εξωδικαστική επίλυση διαφορών που προκύπτουν από τη δραστηριότητα των εκδοτών ηλεκτρονικού χρήματος. Θεσπίστηκαν για τον σκοπό αυτό όμοιες διατάξεις με αυτές του ν. 3862/2010 με την ανάλογη προσαρμογή στις ιδιαιτερότητες του ηλεκτρονικού χρήματος. Ορίζεται αρμόδια αρχή για τη διαχείριση των καταγγελιών καθώς και οι φορείς που είναι αρμόδιοι για την εξωδικαστική επίλυση διαφορών.

Για λόγους ασφάλειας δικαίου θεσπίζονται μεταβατικές διατάξεις που επιτρέπουν στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που έχουν αρχίσει να ασκούν τις δραστηριότητές τους στην Ελλάδα σύμφωνα με το ν. 3601/2007 να συνεχίσουν τη δραστηριότητα αυτή για ορισμένο χρονικό διάστημα. Το εν λόγω διάστημα είναι μεγαλύτερο για ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος που κάνουν χρήση των εξαιρέσεων του άρθρου 58 του ίδιου νόμου. Στην Ελλάδα ωστόσο δεν υπάρχουν τέτοιες περιπτώσεις και για το λόγο αυτό δεν ενσωματώθηκαν οι αντίστοιχες διατάξεις της Οδηγίας.

Ο νέος, ενιαίος ορισμός του ηλεκτρονικού χρήματος επιβάλλει, εξάλλου, την τροποποίηση των διατάξεων άλλων νόμων στις οποίες μνημονεύεται, όπως ο ν. 3601/2007 και ο ν. 3691/2008 (Α' 166) σχετικά με την πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

II. Με το Κεφάλαιο Β΄ του πρώτου μέρους του παρόντος σχεδίου νόμου επιδιώκεται η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2009/111/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2009 (L 302/17.11.2009) «για την τροποποίηση των Οδηγιών 2006/48/ΕΚ, 2006/49/ΕΚ και 2007/64/ΕΚ, όσον αφορά τράπεζες συνδεδεμένες με κεντρικούς οργανισμούς, ορισμένα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων, τα μεγάλα χρηματοδοτικά ανοίγματα, τις εποπτικές ρυθμίσεις και τη διαχείριση κρίσεων».

Ειδικότερα, με την Οδηγία 2009/111/ΕΚ τροποποιούνται διατάξεις προηγούμενων Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ) που έχουν ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο με το νόμο 3601/2007 (Α΄ 178), καθώς και με σειρά Πράξεων του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και αποφάσεων του ΔΣ της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Με τον παρόντα νόμο σκοπείται η ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο εκείνων των διατάξεων της Οδηγίας 2009/111/ΕΚ που αφορούν ειδικώς τις τροποποιήσεις του ν. 3601/2007. Οι λοιπές διατάξεις της εν λόγω Οδηγίας που επηρεάζουν διατάξεις των αποφάσεων των πιο πάνω εποπτικών αρχών θα ενσωματωθούν, αντιστοίχως, με νέες αποφάσεις των αρχών αυτών.

Οι τροποποιήσεις που επέρχονται στο νόμο 3601/2007 με το παρόν σχέδιο νόμου για σκοπούς ενσωμάτωσης της Οδηγίας 2009/111/ΕΚ συνίστανται κυρίως στα εξής:

1. Τα σημαντικά υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων αντιμετωπίζονται ως οιοιδήποτε θυγατρικές τους, σε σχέση με το χειρισμό εποπτικών ζητημάτων, όπως η ανταλλαγή πληροφορήσεως μεταξύ αρμοδίων αρχών χώρας καταγωγής και υποδοχής σε καιρούς ομαλής λειτουργίας ή κρίσεων, η εποπτική παρακολούθηση από «σώματα εποπτών».
2. Καθιερώνεται ο θεσμός του «σώματος εποπτών», δηλαδή ομάδας συγκροτούμενης από εκπροσώπους των εποπτικών αρχών που εμπλέκονται στην εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων με παρουσία (θυγατρικό πιστωτικό ίδρυμα-σημαντικό υποκατάστημα) σε άλλα κράτη μέλη ή τρίτες χώρες, ώστε να αξιολογούνται αποτελεσματικότερα οι αναλαμβανόμενοι κίνδυνοι και τα κεφάλαια που απαιτούνται για την αντιμετώπισή τους σε επίπεδο ομίλου.
3. Θεσπίζεται η υποχρέωση της εποπτικής αρχής κάθε κράτους μέλους να λαμβάνει υπόψη της κατά τη λήψη των αποφάσεών της τυχόν συνέπειες στη σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος των λοιπών κρατών μελών, όπου το πιστωτικό ίδρυμα το οποίο οι αποφάσεις αυτές αφορούν, έχει παρουσία.
4. Καθιερώνεται υποχρέωση της εποπτικής αρχής να υιοθετεί τις κατευθυντήριες γραμμές, τα πρότυπα, συστάσεις κλπ που εκδίδονται από την Ευρωπαϊκή Τραπεζική Αρχή με γνώμονα τη σύγκλιση των εποπτικών μέσων και μεθόδων σε ευρωπαϊκό επίπεδο.
5. Θεσπίζεται υποχρέωση της εποπτικής αρχής να συμμετέχει στις δραστηριότητες της πιο πάνω Αρχής.
6. Καθορίζεται το πλαίσιο συνεργασίας και ανταλλαγής πληροφορήσεως μεταξύ των εποπτικών αρχών των κρατών μελών, περιλαμβανομένων του συντονισμού και του προγραμματισμού των δραστηριοτήτων των αρμοδίων εποπτικών αρχών, τόσο υπό κανονικές συνθήκες όσο και σε περιόδους έκτακτης ανάγκης, μέσω προκαθορισμένων διαύλων επικοινωνίας.
7. Καθορίζεται το πλαίσιο συνεργασίας, σε περιπτώσεις πιστωτικών ιδρυμάτων με παρουσία σε διαφορετικά κράτη μέλη, των αρμοδίων εποπτικών αρχών και λήψης απόφασης, αναφορικά με τον προσδιορισμό και την κατανομή εντός του ομίλου των ιδίων κεφαλαίων πιστωτικών ιδρυμάτων, τα οποία υπολογίζονται, βάσει του άρθρου 28 του ν. 3601/2007, για εποπτικούς σκοπούς, τόσο σε ατομική όσο και σε ενοποιημένη βάση.

Λόγω της έναρξης ισχύος από 1.1.2011 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Τραπεζική Αρχή), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής, όπου στην υπό ενσωμάτωση οδηγία γίνεται αναφορά στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Αρχών Τραπεζικής Εποπτείας, στο σχέδιο νόμου η αναφορά γίνεται στην Ευρωπαϊκή Τραπεζική Αρχή.

III. Με το Κεφάλαιο Γ' του δεύτερου μέρους του παρόντος σχεδίου νόμου επιδιώκεται η ενσωμάτωση της οδηγίας 2009/44/ΕΚ «για την τροποποίηση των οδηγιών 95/26/ΕΚ και 2002/44/ΕΚ».

Με τις διατάξεις του ν. 2789/2000, με τον οποίο ενσωματώθηκε στη νομοθεσία μας η οδηγία 98/26/ΕΚ καθιερώθηκε ένα σύστημα βάσει του οποίου διασφαλίζεται το αμετάκλητο και ο συμψηφισμός των εντολών μεταβίβασης, καθώς και η άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από ασφάλειες τόσο έναντι των εγχωρίων όσο και έναντι των αλλοδαπών συμμετεχόντων στο πλαίσιο συστημάτων πληρωμών και συστημάτων διακανονισμού αξιολογίων.

Στην πορεία, κρίθηκε αναγκαία η τροποποίηση ορισμένων διατάξεων της κοινοτικής οδηγίας όχι μόνο για να αποσαφηνιστούν και απλοποιηθούν κάποιες έννοιες και οι εκεί προβλεπόμενες διαδικασίες αλλά κυρίως προκειμένου οι νομοθετικές ρυθμίσεις να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες εκκαθάρισης και διακανονισμού, έτσι όπως έχει διαμορφωθεί ο ευρωπαϊκός χρηματοπιστωτικός τομέας.

Ενδεικτικά, κατά το χρόνο έκδοσης της αρχικής οδηγίας 98/26/ΕΚ, τα συστήματα πληρωμών και διακανονισμού λειτουργούσαν σχεδόν αποκλειστικά σε εθνικό επίπεδο και ανεξάρτητα από άλλα συστήματα ενώ σήμερα ο αριθμός συνδέσεων μεταξύ συστημάτων συνεχώς αυξάνεται. Έτσι, με την οδηγία 2009/44 τροποποιούνται διατάξεις της 98/26, ώστε να υπάρξει συνεκτικό ευρωπαϊκό νομικό πλαίσιο που συνάδει με τη νομοθεσία για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και τον ευρωπαϊκό κώδικα δεοντολογίας για την εκκαθάριση και τον διακανονισμό (clearance and settlement). Για το σκοπό αυτό τροποποιούνται οι σχετικές διατάξεις του ν. 2789/2000.

Με την ίδια οδηγία (2009/44), τροποποιούνται επίσης διατάξεις της οδηγίας 2002/47/ΕΚ, η οποία ενσωματώθηκε στη νομοθεσία μας με το ν. 3301/2004. Με την οδηγία αυτή, δημιουργήθηκε ενιαίο θεσμικό πλαίσιο για τη διασυνοριακή χρήση χρηματοοικονομικών ασφαλειών και έτσι καταργήθηκαν οι περισσότερες από τις τυπικές απαιτήσεις που παραδοσιακά ίσχυαν για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας. Την 1 Ιανουαρίου 2007, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) αποφάσισε να επιτρέψει τη χρησιμοποίηση πιστωτικών απαιτήσεων ως ασφάλειας στις πιστωτικές πράξεις του Ευρωσυστήματος. Προκειμένου να μεγιστοποιήσει τον οικονομικό αντίκτυπο της χρησιμοποίησης πιστωτικών απαιτήσεων, η ΕΚΤ συνέστησε τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας 2002/47. Η χρησιμοποίηση πιστωτικών απαιτήσεων θα αυξήσει τον αριθμό των διαθέσιμων ασφαλειών. Η δε περαιτέρω εναρμόνιση στον τομέα των πληρωμών και των συστημάτων διακανονισμού αξιολογίων θα μπορούσε να συμβάλει ακόμη περισσότερο στην εξασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων σε όλα τα κράτη μέλη. Η περαιτέρω χρήση των πιστωτικών απαιτήσεων ως ασφάλειας αναμένεται να λειτουργήσει προς όφελος των καταναλωτών, καθώς θα

συμβάλει στην αύξηση του ανταγωνισμού και τη μεγαλύτερη διαθεσιμότητα πιστώσεων.

Για το σκοπό αυτό με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Γ' ενσωματώνονται διατάξεις της οδηγίας 2009/44 με τις οποίες τροποποιείται η οδηγία 2002/47, που αφορούν τα εξής:

1. Διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της και επιτρέπεται η χρήση των πιστωτικών απαιτήσεων ως μορφή χρηματοοικονομικής ασφάλειας.
2. Καταργούνται διοικητικής φύσεως κανόνες, όπως οι υποχρεώσεις αναγγελίας και καταχώρισης, που θα μπορούσαν να καταστήσουν δυσχερή την εκχώρηση πιστωτικών απαιτήσεων.
3. Δίνεται η δυνατότητα στους οφειλότες να παραιτούνται εγκαίρως από δικαιώματα συμψηφισμού έναντι των πιστωτών τους.
4. Ομοίως, μπορούν να παραιτούνται από την προστασία των κανόνων του απορρήτου. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές ισχύουν με την επιφύλαξη της νομοθεσίας για την καταναλωτική πίστη.

Για το σκοπό αυτό τροποποιούνται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις του ν. 3301/2004. Λόγω των διάσπαρτων αλλαγών στους δύο προαναφερθέντες νόμους οι αλλαγές έγιναν με αντικατάσταση ολόκληρων των άρθρων για να είναι ευχερής η ανάγνωση και κατανόηση του κειμένου στο Σώμα και, στη συνέχεια, στους εφαρμοστές του δικαίου.

Με το IV κεφάλαιο κυρώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κυρωμένου με νόμο Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, η από 18 Απριλίου 2011 απόφαση της 78^{ης} Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της ανωτέρω Τράπεζας, περί τροποποίησης του Καταστατικού αυτής, για την οποία έχει εκδοθεί και η προβλεπόμενη Γνώμη της ΕΚΤ (CON/2011/36). Περαιτέρω, προς αποφυγή σύγχυσης, καταργούνται οι διατάξεις εκείνες του ν. 3863/2010 και ν. 3867/2010 το περιεχόμενο των οποίων, με την κατά την προηγούμενη παράγραφο κύρωση της απόφασης περί τροποποίησης του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, ενσωματώνεται ήδη και μάλιστα κατά τρόπο αρτιότερο, στο εν λόγω Καταστατικό.

III. Τρίτο Μέρος ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Στο τρίτο μέρος, με το άρθρο 46 κυρώνεται η από 25 Αυγούστου Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Ανάληψη δανειακών υποχρεώσεων των Δήμων Ζωγράφου και Αχαρνών από το Υπουργείο Οικονομικών – Παράταση δημοσίευσης των οικονομικών καταστάσεων των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο πιστωτικών ιδρυμάτων» που δημοσιεύτηκε στο με αριθμό 183 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (τεύχος Α)». Περαιτέρω, με το άρθρο 47 τροποποιούνται διατάξεις του ν. 3943/2011 «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, στελέχωση των ελεγκτικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» που αφορούν στην διαιτητική επίλυση φορολογικών διαφορών και το σώμα φορολογικών διαιτητών και με το άρθρο 48 τροποποιούνται διατάξεις του ν.δ 400/1970 και του π.δ. 237/1986 που αφορούν στο Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

IV. Τέταρτο Μέρος

ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΤΧΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΕΤΧΣ

Στο τέταρτο μέρος με το άρθρο 49 κυρώνονται και έχουν την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 του Συντάγματος: α) η Σύμβαση-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) μαζί με τα τρία παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 16 Ιουνίου 2010 μεταξύ αφενός των ακόλουθων Κρατών Μελών της Ευρωζώνης: Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ιρλανδία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Ελληνική Δημοκρατία και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) β) η τροποποίηση της Σύμβασης-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) με τα τέσσερα παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 30 Ιουνίου 2011, μεταξύ αφενός των ακόλουθων κρατών μελών: Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ιρλανδία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Ελληνική Δημοκρατία και αφετέρου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) και γ) η τροποποίηση της Σύμβασης Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) μαζί με τα τέσσερα παραρτήματά της, που υπογράφηκε την 1^η Σεπτεμβρίου 2011 μεταξύ αφενός των ακόλουθων κρατών μελών: Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Εσθονία, Ιρλανδία, Ελληνική Δημοκρατία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας και αφετέρου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF).

Οι τροποποιήσεις της σύμβασης πλαίσιο αποτελούν το νέο θεσμικό πλαίσιο του EFSF, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Ευρωζώνης της 21ης Ιουλίου 2011. Ο νέος ρόλος του EFSF συνιστά τη βασική απάντηση της Ευρωζώνης στις πιέσεις που ασκούν οι αγορές και η όσο γίνεται ταχύτερη ενεργοποίηση του μηχανισμού αυτού έχει κρίσιμη σημασία και για την εφαρμογή του ελληνικού προγράμματος, αλλά και γενικότερα για την ικανότητα της Ευρωζώνης να διαχειρίζεται κρίσεις, όπως αυτή που εξελίσσεται τα τελευταία χρόνια και πλήττει ιδιαίτερα τη χώρα μας.

Β΄ ΕΙΔΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Επί του άρθρου 1

Με το παρόν άρθρο διευρύνονται οι προϋποθέσεις λήψης, που προβλέπονταν στο άρθρο 62 του Ν. 3601/2007, από την Τράπεζα της Ελλάδος, προληπτικών εποπτικών μέτρων και εισάγεται, πέραν των υφισταμένων προβλέψεων, η δυνατότητα να απαιτεί η Τράπεζα της Ελλάδος από τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει από αυτή άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα την εκ μέρους της προηγούμενη έγκριση συναλλαγών που κατά την κρίση της είναι δυνατόν να αποβούν σε βάρος της φερεγγυότητας του πιστωτικού ιδρύματος. Παράλληλα, θεσπίζεται η υποχρέωση των πιστωτικών ιδρυμάτων να καταρτίζουν και υποβάλουν, ύστερα από σχετική απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, σχέδιο ανάκαμψης και εξυγίανσης, το οποίο μπορεί κατά περιπτώσεις να συμπληρώνεται από σχέδιο διαπραγμάτευσης με το σύνολο ή μέρος των πιστωτών του πιστωτικού ιδρύματος για την αναδιάρθρωση του χρέους του. Ανεξάρτητα από την αξιολόγηση του ως άνω σχεδίου ανάκαμψης και εξυγίανσης, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του νόμου, να διορίσει στο πιστωτικό ίδρυμα Επίτροπο ή να λάβει μέτρα εξυγίανσης. Τέλος, ενσωματώνονται διατάξεις της οδηγίας 2010/76 /ΕΕ με όμοιο περιεχόμενο.

Επί του άρθρου 2

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται ως νέο μέτρο προληπτικής εποπτείας η αύξηση μετοχικού κεφαλαίου με υπόδειξη της Τράπεζας της Ελλάδος και ρυθμίζονται οι σχετικές λεπτομέρειες. Προστίθεται ως νέο άρθρο 62Α

Επί του άρθρου 3

Με το άρθρο αυτό τροποποιείται το άρθρο 63. Ειδικότερα, οριοθετούνται, επεκτεινόμενες σε σχέση με το ως τώρα ισχύον θεσμικό πλαίσιο, οι αρμοδιότητες του διοριζόμενου από την Τράπεζα της Ελλάδος Επιτρόπου σε πιστωτικό ίδρυμα. Ο Επίτροπος μπορεί πλέον να διορίζεται, πέραν των περιπτώσεων των στοιχείων (iv) και (v) της παρ. 1 α του άρθρου 8 του ν. 3601/2007 (αδυναμία ή άρνηση αύξησης ιδίων κεφαλαίων, παρακάλυψη ελέγχου από την Τράπεζα της Ελλάδος), και εφόσον το πιστωτικό ίδρυμα παραβιάζει νόμους ή υποχρεώσεις του ή διαφαίνεται από την όλη πορεία του κίνδυνος για το ίδιο ή για το χρηματοπιστωτικό σύστημα, όταν δεν είναι σε θέση να εκπληρώσει τις κεφαλαιακές υποχρεώσεις του, όταν δεν καταρτίζει ή δεν εφαρμόζει σχέδια ανάκαμψης και εξυγίανσης, σε περίπτωση που του ζητούνται από την Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και όταν δεν συμμορφώνεται με αποφάσεις της Τράπεζας της Ελλάδος που αφορούν την αύξηση του κεφαλαίου του και τη μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων του. Το πιστωτικό ίδρυμα μπορεί και το ίδιο να ζητά διορισμό Επιτρόπου, που παραμένει πάντως, σε κάθε περίπτωση, αποφασιστική αρμοδιότητα της Τράπεζας της Ελλάδος. Για την επιλογή του κατάλληλου προσώπου τίθενται τα γνωστά και από το Καταστατικό της Τράπεζας της Ελλάδος κριτήρια του αναγνωρισμένου κύρους και της ανάλογης επαγγελματικής εμπειρίας. Η απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος για το διορισμό προβλέπεται να κοινοποιείται αμελλητί, ώστε η ανάληψη των καθηκόντων να είναι άμεση, από της κοινοποίησης δε δεν νοούνται νόμιμες πράξεις του πιστωτικού ιδρύματος χωρίς τη σύμπραξη του Επιτρόπου. Η

δράση του Επιτρόπου είναι ευρέως καθορισμένη προς όφελος του αναληφθέντος πιστωτικού ιδρύματος και του χρηματοπιστωτικού συστήματος, μπορεί δε να φτάνει, όμως όχι αναγκαστικά αλλά κατ' επιλογήν της Τράπεζας της Ελλάδος, έως την ανάληψη της διοίκησης του ιδρύματος. Ο επίτροπος εποπτεύεται και ελέγχεται καθ' όλη την εκτέλεση των καθηκόντων του από την Τράπεζα της Ελλάδος, δέχεται οδηγίες και του επιβάλλονται κανόνες από αυτήν, ενώ είναι δυνατόν, ανά περίπτωση, η Τράπεζα της Ελλάδος να απαιτεί την εκ μέρους της έγκριση ορισμένων –εκ των προτέρων καθορισμένων– αποφάσεων του. Ο Επίτροπος υποχρεούται να υποβάλει στην Τράπεζα της Ελλάδος (μέσα σε 30 ημέρες από το διορισμό του) έκθεση απογραφής των στοιχείων του πιστωτικού ιδρύματος και επίσης (μέσα σε 60 ημέρες, αν δεν ορίσει άλλο χρόνο η Τράπεζα της Ελλάδος) εκθέσεις περιγραφής των προοπτικών του ιδρύματος και προτάσεων βελτιωτικής δράσης. Δύναται, εφόσον είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων του, να ζητά, υπό τις προϋποθέσεις του νόμου, τη συνδρομή της αστυνομικής Αρχής και να υποβοηθείται από εξωτερικούς συμβούλους της δικής του επιλογής. Η θητεία του επιτρόπου είναι κατά γενικό κανόνα 12μηνη, με δυνατότητα εξάμηνης παράτασης με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος με ανώτατη συνολική διάρκεια παρατάσεων τους 18 μήνες, εκτός από την περίπτωση του διορισμού λόγω αμφισβήτησης του διοικητικού συμβουλίου, οπότε η θητεία του είναι από 3 έως 6 μήνες, επίσης με δυνατότητα παράτασης.

Λόγω των διευρυμένων αρμοδιοτήτων του επιτρόπου ιδίως σε σχέση με την επιβολή και εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης που εισάγονται με τις διατάξεις των άρθρων 63 Γ, 63 Δ και 63 Ε κρίνεται αναγκαία η διάκριση των ενεργειών του ανάλογα με τη φύση τους. Έτσι όταν ο επίτροπος συμπράττει ή αντικαθιστά τη διοίκηση ενός πιστωτικού ιδρύματος θεωρείται εταιρικό όργανο. Όταν επιβάλλει τα μέτρα εξυγίανσης των άρθρων 63Γ, 63Δ και 63 Ε, θεωρείται διοικητικό όργανο.

Επί του άρθρου 4

Με το άρθρο αυτό προστίθενται νέα άρθρα 63Α, 63Γ, 63Δ, 63Ε, 63ΣΤ, 63 Ζ, στο ν. 3601/2007.

Άρθρο 63Α.

Στον παρόν άρθρο αναδιατυπώνονται οι προϋποθέσεις παράτασης εκπλήρωσης υποχρεώσεων ενός πιστωτικού ιδρύματος, που υπήρχαν στο προϋφιστάμενο άρθρο 63. Οι διατάξεις που αφορούν την παράταση εκπλήρωσης υποχρεώσεων αποτελούν πλέον χωριστό άρθρο, το οποίο αναριθμείται σε 63 Α. Με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος και χάριν προστασίας των καταθετών και άλλων πιστωτών του πιστωτικού ιδρύματος, δίνεται παράταση του χρόνου εκπλήρωσης ορισμένων ή του συνόλου των υποχρεώσεων του πιστωτικού ιδρύματος, με παράλληλη προσαρμογή του μέγιστου επιτρεπτού χρονικού διαστήματος παράτασης, ώστε η εν λόγω παράταση να εναρμονίζεται με τις απαιτήσεις της Οδηγίας 2009/14/ΕΚ περί των συστημάτων εγγυήσεων των καταθέσεων. Περαιτέρω, ορίζεται ότι κατά τη διάρκεια της ως άνω απόφασης αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά του πιστωτικού ιδρύματος, ενώ αποσαφηνίζεται ότι η παράταση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που είναι ή καθίστανται ληξιπρόθεσμες δεν ενεργοποιεί τη διαδικασία αποζημιώσεων καταθετών και επενδυτών-πελατών του νόμου 3746/2009 (ΦΕΚ 27 Α').

Άρθρο 63B-Μέτρα εξυγίανσης

Στο άρθρο 63B παρουσιάζεται ο σκοπός των μέτρων εξυγίανσης, τα οποία εισάγονται με τα άρθρα 63Γ-63Ε. Εξηγείται ότι τα μέτρα αυτά δικαιολογούνται από την ανάγκη να διαφυλαχθεί η σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος και η εμπιστοσύνη του κοινού σε αυτό. Υπό το πρίσμα αυτό, η επέμβαση στο πιστωτικό ίδρυμα, που βέβαια είναι και για το ίδιο προτιμότερη από την επαπειλούμενη ή επελθούσα αποσταθεροποίησή του, αποτελεί πρωτίστως μέσο προς προαγωγή του γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 63Γ-Αύξηση κεφαλαίου

Στο άρθρο 63Γ προβλέπεται το πρώτο από τα θεσπιζόμενα μέτρα εξυγίανσης, δηλαδή η αύξηση κεφαλαίου με απόφαση επιτρόπου που τοποθετείται στο πιστωτικό ίδρυμα και εφαρμόζει σχετική εντολή της Τράπεζας της Ελλάδος. Κατά την εν λόγω αύξηση τα δικαιώματα προτίμησης των παλαιών μετόχων δεν ισχύουν. Στόχος είναι η ταχεία ανταπόκριση στις κεφαλαιακές ανάγκες του πιστωτικού ιδρύματος, όπως αυτές διαπιστώνονται από την Τράπεζα της Ελλάδος.

Άρθρο 63Δ-Μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων

Στο άρθρο 63Δ προβλέπεται το δεύτερο από τα θεσπιζόμενα μέτρα εξυγίανσης, δηλαδή η μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων (δικαιωμάτων και υποχρεώσεων) του πιστωτικού ιδρύματος κατόπιν απόφασης του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται από το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα, είτε από το διοικητικό συμβούλιό του είτε, σε περίπτωση άρνησής του να συμμορφωθεί προς την ως άνω απόφαση, από επίτροπο που ορίζει η Τράπεζα της Ελλάδος. Η μεταβίβαση γίνεται προς μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα, προς ήδη λειτουργούν πιστωτικό ίδρυμα ή προς άλλο πρόσωπο, στην τελευταία περίπτωση εφόσον πρόκειται για περιουσιακά στοιχεία, η κατοχή των οποίων δεν προϋποθέτει άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος. Με το μέτρο αυτό σκοπείται η μεταβιβαστική εξυγίανση ενός τμήματος της περιουσίας του πιστωτικού ιδρύματος, με τα σχετικά δικαιώματα, υποχρεώσεις και συμβατικές σχέσεις να μεταφέρονται σε υγιή φορέα, ενώ το ίδιο το πιστωτικό ίδρυμα λαμβάνει αντίστοιχο αντάλλαγμα. Καθώς δε οι τυχόν μεταφερόμενες σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα καταθέσεις παραμένουν διαθέσιμες στους καταθέτες, με μόνη αλλαγή την επερχόμενη στο πρόσωπο του οφειλέτη τους, δεν συντρέχει λόγος αποζημίωσής τους από το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ), ενώ αντίστοιχα ισχύουν για τις καλυπτόμενες από το ΤΕΚΕ απαιτήσεις επενδυτών.

Καθιερώνεται στο πλαίσιο αυτό άτυπη διαδικασία προσφορών, κατόπιν αποτίμησης από έναν ή δύο νόμιμους ελεγκτές, προς απόκτηση των περιουσιακών στοιχείων, η οποία συνδυάζει την ανάγκη επίτευξης ικανοποιητικής τιμής με την ταχύτητα και εμπιστευτικότητα της διαδικασίας. Διαφυλάσσονται τα δικαιώματα τρίτων, τα οποία, εάν συντρέχει περίπτωση, ακολουθούν το μεταβιβαζόμενο περιουσιακό στοιχείο. Στην περίπτωση που η αξία των μεταβιβαζομένων υποχρεώσεων υπερβαίνει την αξία των μεταβιβαζομένων απαιτήσεων, η διαφορά καλύπτεται από το Σκέλος Εξυγίανσης του ΤΕΚΕ και παρέχεται προς τον αγοραστή των περιουσιακών στοιχείων προκειμένου να επιτύχει η μεταβίβαση.

Άρθρο 63 Ε -Μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα

Στο άρθρο 63Ε προβλέπεται η σύσταση μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος, στο οποίο μεταβιβάζονται στοιχεία του ενεργητικού και υποχρεώσεις του αρχικού πιστωτικού ιδρύματος. Κατά τη μεταβίβαση μεταβιβάζονται υποχρεωτικά το σύνολο των εγγυημένων καταθέσεων και οι καταθέσεις του Ελληνικού Δημοσίου (Κεντρική Κυβέρνηση, ΟΤΑ). Σκοπός του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος είναι η διασφάλιση της συνέχειας των κρίσιμων τραπεζικών εργασιών του αρχικού πιστωτικού ιδρύματος προκειμένου να εξασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα και η προστασία των καταθετών και επενδυτών, η διαφύλαξη της αξίας της εισφερόμενης σε αυτό περιουσίας και η ομαλή λειτουργία του προς μεγιστοποίηση της αξίας του μέχρι την εντός ευλόγου χρόνου πώληση των μετοχών του. Η άδεια του παλαιού πιστωτικού ιδρύματος ανακαλείται και αυτό τίθεται σε ειδική εκκαθάριση. Οι δε παλαιές μετοχές ακυρώνονται.

Το μετοχικό κεφάλαιο του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος καταβάλλεται από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας. Διαφορά μεταξύ μεταβιβαζομένων απαιτήσεων και υποχρεώσεων καλύπτεται από το ΤΕΚΕ-Σκέλος Εξυγίανσης. Το μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα δεν μπορεί να λειτουργήσει για διάστημα πέραν των δύο ετών. Για λόγους χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση της Τράπεζας της Ελλάδος, η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται.

Άρθρο 63ΣΤ

Με το άρθρο αυτό καθορίζεται η διαδικασία πώλησης του μεταβατικού πιστωτικού ιδρύματος με πλειστηριασμό που διενεργεί το διοικητικό του συμβούλιο, ύστερα από αποτίμηση της περιουσίας του.

Άρθρο 63 Ζ

Με το άρθρο αυτό δίνεται η δυνατότητα σε οποιονδήποτε μέτοχο ή πιστωτή πιστωτικού ιδρύματος στο οποίο επιβλήθηκαν μέτρα εξυγίανσης να ζητήσει αποκατάσταση της οικονομικής του θέσης εάν θεωρεί ότι αυτή κατέστη δυσμενέστερη εξαιτίας των μέτρων αυτών από την αντίστοιχη θέση που θα είχε εάν το πιστωτικό ίδρυμα ετίθετο απευθείας σε ειδική εκκαθάριση. Για την αποτίμηση της πραγματικής θέσης λαμβάνονται υπόψη τα οικονομικά στοιχεία του πιστωτικού ιδρύματος πριν την εφαρμογή των μέτρων εξυγίανσης και αφού αφαιρεθεί κάθε κρατική ενίσχυση που είχε χορηγηθεί σε αυτό.

Επί του άρθρου 5

Με το παρόν άρθρο, αντικαθίσταται το άρθρο 68 του Ν. 3601/2007 και καθίσταται σαφές ότι, σε περίπτωση που ανακαλείται η άδεια λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος, αυτό τίθεται υποχρεωτικώς –αποκλειομένης ούτως ή άλλως της δυνατότητας κήρυξης πτώχευσης ή ενεργοποίησης της διαδικασίας συνδιαλλαγής– υπό ειδική εκκαθάριση με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τη διοίκηση του πιστωτικού ιδρύματος αναλαμβάνει ο οριζόμενος και εποπτευόμενος από την Τράπεζα της Ελλάδος ειδικός εκκαθαριστής. Επιπλέον ορίζεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, μέχρι την ολοκλήρωση των εργασιών της ειδικής εκκαθάρισης και χάριν προστασίας της χρηματοοικονομικής σταθερότητας, να υποχρεώνει τον ειδικό

εκκαθαριστή σε μεταβίβαση περιουσιακών στοιχείων του υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος σε άλλο πιστωτικό ίδρυμα ή σε μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα. Ορίζονται επίσης το καθεστώς ευθύνης και τα της καταβολής της αμοιβής του ειδικού εκκαθαριστή και των εξόδων της διαδικασίας. Τέλος, διευκρινίζεται ότι στην ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος εφαρμόζονται συμπληρωματικώς οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα και αποσαφηνίζεται η τύχη των ανηκόντων στους πελάτες του πιστωτικού ιδρύματος χρηματοπιστωτικών μέσων, τα οποία κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, το πιστωτικό ίδρυμα.

Επί του άρθρου 6

Με το άρθρο αυτό τροποποιείται το άρθρο 69 του ν. 3601/2007

Επί του άρθρου 7

Με το παρόν άρθρο επέρχονται τροποποιήσεις στο νομο για το ΤΕΚΕ αναγκαίες λόγω της θέσπισης των διατάξεων του ν.3601/2007 για την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και ρυθμίζονται και άλλες λεπτομέρειες που αφορούν τη λειτουργία του. Ειδικότερα διευρύνεται ο σκοπός του στον οποίο πλέον περιλαμβάνεται και η χορήγηση οικονομικής βοήθειας σε πιστωτικά ιδρύματα για τους σκοπούς των μέτρων εξυγίανσης. Συστήνεται νέο σκέλος Εξυγίανσης, νομικά διαχωρισμένο από τα ήδη υπάρχοντα.

Το σκέλος αυτό σχηματίζεται με εισφορές των τραπεζών. Κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου προβλέπεται η δυνατότητα χορήγησης δανείων εγγυημένων από το Ελληνικό δημόσιο.

Επί του άρθρου 8

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται οι διατάξεις του ν.3458/2006, ώστε να περιλαμβάνουν τα νέα μέτρα εξυγίανσης του ν. 3601/2007. Επίσης γίνεται αναγκαία τροποποίηση σε επόμενες διατάξεις του ν. 3601/2007.

Επί του άρθρου 9

Με το άρθρο αυτό δίνεται ο σκοπός του παρόντος κεφαλαίου που είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της οδηγίας 2009/110/EK για το ηλεκτρονικό χρήμα

Επί του άρθρου 10

Με το άρθρο αυτό δίνονται οι ορισμοί των εννοιών του νόμου και συγκεκριμένα του ηλεκτρονικού χρήματος, των εκδοτών ηλεκτρονικού χρήματος, του ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος και του μέσου όρου ηλεκτρονικού χρήματος σε κυκλοφορία. Περαιτέρω, ορίζεται η έννοια του αντιπροσώπου ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος κατ' αναλογία με τη διάταξη της παραγράφου 22 του άρθρου 4 του ν. 3862/2010 καθώς και η έννοια των ειδικών προπληρωμένων μέσων, για λόγους ασφαλείας δικαίου.

Ο ορισμός του ηλεκτρονικού χρήματος διατυπώνεται έτσι ώστε να καθίσταται τεχνικώς ουδέτερος. Ειδικότερα, καλύπτει όλες τις περιπτώσεις στις οποίες ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών εκδίδει προπληρωμένη αποθηκευμένη αξία έναντι χρηματικών ποσών, η οποία μπορεί να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς πληρωμής, επειδή είναι αποδεκτή από τρίτους ως πληρωμή. Καλύπτει, επίσης, το ηλεκτρονικό χρήμα είτε αυτό περιέχεται σε κάποια συσκευή πληρωμής που ανήκει στον κάτοχο του ηλεκτρονικού χρήματος είτε είναι αποθηκευμένο σε κάποιον απομακρυσμένο διακομιστή και το διαχειρίζεται ο κάτοχος του ηλεκτρονικού χρήματος μέσω ειδικού λογαριασμού για ηλεκτρονικό χρήμα. Επιπλέον, είναι επαρκώς ευρύς ώστε να μην παρεμποδίζει την τεχνολογική καινοτομία και να καλύπτει όχι μόνο όλα τα διαθέσιμα επί του παρόντος στην ηλεκτρονική αγορά προϊόντα ηλεκτρονικού χρήματος, αλλά και εκείνα τα προϊόντα που ενδέχεται να αναπτυχθούν στο μέλλον.

Επί του άρθρου 11

Το άρθρο αναφέρεται στο πεδίο εφαρμογής του νόμου και τις εξαιρέσεις και για το σκοπό αυτό προσδιορίζει τους φορείς που μπορούν να είναι εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος.

Ειδικότερα, ορίζεται ότι στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια του στοιχείου α' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.3601/2007. Περιλαμβάνονται, επίσης, τα υποκαταστήματα πιστωτικών ιδρυμάτων με καταστατική έδρα εκτός Ελλάδος, τα οποία λειτουργούν στην Ελλάδα, εφόσον η άδεια λειτουργίας τους περιλαμβάνει και την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικού χρήματος. Συμπεριλαμβάνονται τα υποκαταστήματα των πιστωτικών ιδρυμάτων με καταστατική έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση που έχουν κοινοτικό «διαβατήριο» και τούτο διότι ο νόμος αυτός περιλαμβάνει σημαντικό αριθμό διατάξεων για την προστασία του καταναλωτή και σύμφωνα με την αρχή του γενικού συμφέροντος δικαιολογείται η εφαρμογή του δικαίου του κράτους μέλους υποδοχής και, εν προκειμένω, του ελληνικού δικαίου.

Στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, δηλαδή τα νομικά πρόσωπα που έχουν λάβει άδεια, δυνάμει του τίτλου II του παρόντος σχεδίου νόμου, να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.

Στις κατηγορίες εκδοτών ηλεκτρονικού χρήματος εντάσσονται, επίσης, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, εφόσον, σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία δύνανται να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα.

Επιπροσθέτως, στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν, η Τράπεζα της Ελλάδος, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και οι λοιπές εθνικές κεντρικές τράπεζες, όταν δεν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως νομισματικών ή άλλων δημόσιων αρχών, καθώς και το Δημόσιο και οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού, όταν ενεργούν υπό την ιδιότητά τους ως Δημόσιων Αρχών.

Τέλος, στο πεδίο εφαρμογής του νόμου εμπίπτουν τα κράτη μέλη ή οι περιφερειακές ή οι τοπικές αρχές τους, δ) όταν παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικού χρήματος ενεργώντας ως δημόσιες αρχές, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ελλάδα, σε αυτή την περίπτωση, λειτουργεί ως κράτος μέλος υποδοχής. Στην περίπτωση που οι ως άνω φορείς ενεργούν με την ιδιότητα του ιδιώτη και όχι της δημόσιας αρχής πρέπει να λάβουν άδεια ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, εντασσόμενοι, για το σκοπό της εφαρμογής του νόμου, στην κατηγορία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος.

Επισημαίνεται ότι έγινε χρήση της σχετικής ευχέρειας που παρέχεται από την Οδηγία, η οποία συνίσταται στην εκ του σχεδίου νόμου τούτου απαλλαγή του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων από τις απαιτήσεις για την ανάληψη, την άσκηση και την προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που ορίζονται στον Τίτλο II του παρόντος σχεδίου νόμου. Με τη γενική αναφορά στα πιστωτικά ιδρύματα, στα οποία περιλαμβάνεται το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, έπεται ότι αυτό δεν εμπίπτει στον τίτλο II του παρόντος σχεδίου νόμου επειδή δεν είναι ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος αλλά εκδότης ηλεκτρονικού χρήματος.

Στη συνέχεια, καθορίζονται οι περιπτώσεις στις οποίες, παρά το γεγονός ότι πρόκειται για χρήση αποθηκευμένων νομισματικών αξιών, δεν εφαρμόζεται ο νόμος, με αποτέλεσμα οι σχετικές δραστηριότητες να μην αποτελούν αντικείμενο παροχής αδείας και εποπτείας και να μην υπάγονται στις ειδικές διατάξεις του νόμου για την προστασία του καταναλωτή.

Ειδικότερα, ο νόμος δεν εφαρμόζεται σε νομισματική αξία αποθηκευμένη σε ειδικά προπληρωμένα μέσα που έχουν σχεδιασθεί για την αντιμετώπιση συγκεκριμένων αναγκών, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε περιορισμένη κλίμακα μόνο, είτε διότι επιτρέπουν στον κάτοχο ηλεκτρονικού χρήματος να αγοράζει αγαθά ή υπηρεσίες μόνο στην επαγγελματική στέγη του εκδότη ηλεκτρονικού χρήματος ή εντός περιορισμένου δικτύου παρόχων υπηρεσιών που έχουν συνάψει απευθείας εμπορική συμφωνία με κάποιον επαγγελματία εκδότη, είτε διότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την απόκτηση περιορισμένου φάσματος αγαθών ή υπηρεσιών.

Ένα μέσο θα πρέπει να θεωρείται ότι χρησιμοποιείται εντός "περιορισμένου δικτύου" όταν μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών σε συγκεκριμένο κατάστημα ή σε συγκεκριμένη αλυσίδα καταστημάτων ή για την αγορά περιορισμένου φάσματος αγαθών ή υπηρεσιών, ανεξάρτητα από το που βρίσκεται το σημείο πώλησης. Στα μέσα αυτά θα μπορούσαν να περιληφθούν οι κάρτες που εκδίδουν διάφορα καταστήματα, οι κάρτες για την πληρωμή των καυσίμων, οι κάρτες μέλους, οι κάρτες για τις δημόσιες συγκοινωνίες, τα δελτία σίτισης ή δελτία για υπηρεσίες (δελτία παιδικής μέριμνας, δελτία κοινωνικής μέριμνας ή συστήματα δελτίων για υπηρεσίες με τα οποία επιδοτείται η απασχόληση προσωπικού για την εκτέλεση καθηκόντων νοικοκυριού όπως καθαρισμός, σιδέρωμα ή κηπουρική), τα οποία ενίοτε υπόκεινται σε ειδικό νομικό πλαίσιο για τη φορολογία και την εργασία με προορισμό την προώθηση της χρήσης τέτοιων μέσων για την υλοποίηση των στόχων που ορίζονται στην κοινωνική νομοθεσία των κρατών μελών.

Όταν ένα τέτοιο μέσο ειδικού σκοπού εξελίσσεται σε μέσο γενικού σκοπού, δεν ισχύει πλέον η εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής του παρόντος σχεδίου νόμου. Ομοίως, εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιούνται για αγορές σε καταστήματα εμπόρων οι οποίοι περιλαμβάνονται σε συγκεκριμένους καταλόγους, καθώς τα μέσα αυτά σχεδιάζονται κατά κύριο λόγο για ένα δίκτυο παρόχων υπηρεσιών που διαρκώς μεγαλώνει.

Εκτός του πεδίου εφαρμογής του σχεδίου νόμου τίθενται οι περιπτώσεις νομισματικής αξίας που χρησιμοποιείται για την αγορά ψηφιακών αγαθών ή υπηρεσιών, όπου, λόγω της φύσης του αγαθού ή της υπηρεσίας, ο φορέας εκμετάλλευσης τους προσδίδει πραγματική αξία π.χ. με τη μορφή ευκολιών πρόσβασης, έρευνας ή διανομής, υπό τον όρο ότι το εν λόγω αγαθό ή η συγκεκριμένη υπηρεσία μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο μέσω ψηφιακής συσκευής, όπως το

κινητό τηλέφωνο ή ο υπολογιστής και ότι ο φορέας εκμετάλλευσης τηλεπικοινωνιών, ψηφιακών αγαθών ή αγαθών πληροφορικής δεν ενεργεί απλώς ως μεσάζων μεταξύ του χρήστη της υπηρεσίας πληρωμής και του παρόχου αγαθών και υπηρεσιών. Αυτό ισχύει όταν ένας συνδρομητής κινητού τηλεφώνου ή άλλου ψηφιακού δικτύου πληρώνει τον φορέα εκμετάλλευσης του δικτύου απευθείας και δεν υπάρχει άμεση σχέση πληρωμής ούτε άμεση σχέση οφειλέτη-πιστωτή μεταξύ του συνδρομητή δικτύου και οιασδήποτε τρίτου προμηθευτή αγαθών ή υπηρεσιών που παρέχονται ως μέρος της συναλλαγής.

Επί του άρθρου 12

Με το άρθρο αυτό, με το οποίο επαναλαμβάνεται το άρθρο 20 του ν. 3862/2010, ορίζεται ως αρμόδια αρχή για τη χορήγηση αδειών λειτουργίας και την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος η Τράπεζα της Ελλάδος.

Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα υποβολής αίτησης ακυρώσεως στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά αποφάσεων ή παράλειψης έκδοσης αποφάσεων της αρμόδιας αρχής. Με τον τρόπο αυτό εκπληρώνεται η απαίτηση της Οδηγίας για θέσπιση δικαιώματος δικαστικής προσφυγής και ορίζεται ως αρμόδιο το Συμβούλιο Επικρατείας, ακολουθώντας την αντίστοιχη ρύθμιση του άρθρου 9 του ν. 3601/2007.

Επί του άρθρου 13

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι γενικοί κανόνες προληπτικής εποπτείας των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος.

Συγκεκριμένα, προβλέπεται ότι εφαρμόζονται στα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος οι διατάξεις του ν. 3862/2010 που αφορούν τις διαδικασίες χορήγησης άδειας λειτουργίας και την ανάκληση άδειας λειτουργίας, την καταχώρηση σε μητρώο ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος των εκδοτών και των αντιπροσώπων τους, την λογιστική και τον υποχρεωτικό έλεγχο, την ανάθεση λειτουργικών δραστηριοτήτων ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος σε εξωτερικούς συνεργάτες και την αντίστοιχη ευθύνη των ιδρυμάτων που προβαίνουν στην ανάθεση, την τήρηση αρχείου από τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, την εποπτεία τους από την Τράπεζα της Ελλάδος, συμπεριλαμβανομένων των κυρώσεων για παραβάσεις της διάταξης του άρθρου 16 του νόμου, το επαγγελματικό απόρρητο και την ανταλλαγή πληροφοριών.

Περαιτέρω ορίζονται κανόνες προληπτικής εποπτείας ειδικά για τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, οι οποίοι αφορούν την υποχρέωση παροχής ενημέρωσης στην Τράπεζα της Ελλάδος για οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή των μέτρων που λαμβάνονται για τη διασφάλιση χρημάτων που έχουν ληφθεί έναντι ηλεκτρονικού χρήματος. Το ίδιο ισχύει για τις διαδικασίες για την αύξηση ή τη μείωση ειδικής συμμετοχής φυσικών ή νομικών προσώπων, ενώ παρέχεται στην Τράπεζα της Ελλάδος η ευχέρεια να εκφράσει την αντίθεσή της σε μια σκοπούμενη συμμετοχή και θεσπίζονται τα σχετικά μέτρα που δύναται να λάβει.

Επίσης, τίθενται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δύνανται να διανέμουν και να εξαργυρώνουν ηλεκτρονικό χρήμα δι' αντιπροσώπων. Ορίζεται ρητά ότι τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δεν εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα μέσω αντιπροσώπων.

Αναγνωρίζεται ότι τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος διανέμουν ηλεκτρονικό χρήμα, μεταξύ άλλων με την πώληση προϊόντων ηλεκτρονικού χρήματος στο κοινό, παρέχοντας μέσω διανομής ηλεκτρονικού χρήματος στους πελάτες, ή εξαργύρωσης ηλεκτρονικού χρήματος κατόπιν αιτήσεως των πελατών ή τροφοδοτώντας τα προϊόντα ηλεκτρονικού χρήματος των πελατών, μέσω φυσικών ή νομικών προσώπων εξ ονόματός τους, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των αντίστοιχων επιχειρηματικών σχεδιασμών τους.

Είναι σημαντικό να διευκρινίζεται κάθε φορά πως λόγω του ειδικού χαρακτήρα του ηλεκτρονικού χρήματος ως ηλεκτρονικού υποκατάστατου κερμάτων και χαρτονομισμάτων που θα χρησιμοποιείται στην πληρωμή μικροποσών μόνο και όχι για αποταμίευση, η έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος δε συνιστά αποδοχή καταθέσεων, δραστηριότητα που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δεν επιτρέπεται να παρέχουν πιστώσεις από τα χρηματικά ποσά που παραλαμβάνουν ή κατέχουν για την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος. Πέραν τούτου, οι εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος δεν επιτρέπεται να χορηγούν τόκο ή οιοδήποτε άλλο όφελος, εκτός εάν αυτά τα οφέλη δεν έχουν σχέση με τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο ο κάτοχος ηλεκτρονικού χρήματος κατέχει ηλεκτρονικό χρήμα. Οι όροι χορήγησης και διατήρησης της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος περιλαμβάνουν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανάλογες με τους λειτουργικούς και χρηματοπιστωτικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί αυτοί στο πλαίσιο της συναφούς με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος δραστηριότητάς τους, ανεξάρτητα από τις λοιπές εμπορικές δραστηριότητες που αναπτύσσει το ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος.

Επί του άρθρου 14

Με αυτό το άρθρο θεσπίζονται η εταιρική μορφή, το ελάχιστο αρχικό κεφάλαιο των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος καθώς και τα στοιχεία από τα οποία αποτελείται αυτό.

Επί του άρθρου 15

Ορίζονται τα ίδια κεφάλαια των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος, καθώς και η υποχρέωση των εν λόγω ιδρυμάτων για τη συνεχή τήρησή τους στο καθορισμένο ύψος.

Ο συνδυασμός του αρχικού κεφαλαίου με το απαιτούμενο ύψος ιδίων κεφαλαίων καθόλη τη διάρκεια λειτουργίας των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος προβλέπεται προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφαλής και συνετή λειτουργία τους και να προστατεύονται επαρκώς οι καταναλωτές.

Προς τούτο εξειδικεύεται ότι οι κεφαλαιακές απαιτήσεις για τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος υπολογίζονται, αφενός για την παροχή υπηρεσιών πληρωμών με τη μέθοδο Β που θεσπίζεται με το άρθρο 8 του ν. 3862/2010, αφετέρου για τις δραστηριότητες έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος με τη «μέθοδο Δ». Η εν λόγω μέθοδος ορίζεται ως το ισόποσο τουλάχιστον του 2% του μέσου όρου ηλεκτρονικού χρήματος σε κυκλοφορία.

Η εποπτική αρχή διατηρεί το δικαίωμα να επιβάλει σε ένα ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος τον προσήκοντα τρόπο υπολογισμού που ανταποκρίνεται στο προφίλ κινδύνου, ενώ είναι αρμόδια να λαμβάνει μέτρα για την αποτροπή της πολλαπλής χρήσης των στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων του ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος.

Τέλος, επισημαίνεται ότι, με εξουσιοδότηση για τη λήψη των ειδικών κατά περίπτωση αποφάσεων από την Τράπεζα της Ελλάδος, έγινε χρήση των σχετικών ευχερειών που παρέχονται από την Οδηγία. Αναφέρονται ειδικότερα η ευχέρεια, αφενός για τη μείωση ή αύξηση των κεφαλαιακών απαιτήσεων ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος κατά 20%, υπό προϋποθέσεις που θεσπίζονται, καθώς και η ευχέρεια για την εξαίρεση από τον υπολογισμό κεφαλαιακών απαιτήσεων των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που συμπεριλαμβάνονται στην εποπτεία σε ενοποιημένη βάση των μητρικών πιστωτικών ιδρυμάτων, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται στο ν. 3601/2007.

Επί του άρθρου 16

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι λοιπές δραστηριότητες που μπορεί να ασκεί ένα ίδρυμα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος –πλην της έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος. Συγκεκριμένα, θεσπίζεται ότι εκτός από την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος, τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες πληρωμών για τις οποίες εφαρμόζεται ο ν. 3862/2010, να χορηγούν πιστώσεις και να μετέχουν σε συστήματα πληρωμών στο πλαίσιο των διατάξεων του ίδιου νόμου, να παρέχουν επικουρικές υπηρεσίες που έχουν σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος ή με την παροχή υπηρεσιών πληρωμών, καθώς και να ασκούν άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες εφόσον δεν υφίστανται περιορισμοί από το εθνικό ή το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διευκρινίζεται ότι λόγω του ειδικού χαρακτήρα του ηλεκτρονικού χρήματος ως ηλεκτρονικού υποκατάστατου κερμάτων και χαρτονομισμάτων που θα χρησιμοποιείται στην πληρωμή μικροποσών μόνον και όχι για αποταμίευση, η έκδοση του ηλεκτρονικού χρήματος δε συνιστά αποδοχή καταθέσεων, δραστηριότητα που εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πιστωτικών ιδρυμάτων.

Τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος δεν επιτρέπεται να παρέχουν πίστωση από τα χρηματικά ποσά που παραλαμβάνουν ή κατέχουν για την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος.

Οι όροι χορήγησης και διατήρησης της άδειας λειτουργίας ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος περιλαμβάνουν απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας ανάλογες με τους λειτουργικούς και χρηματοοικονομικούς κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι οργανισμοί αυτοί στο πλαίσιο της συναφούς με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος δραστηριότητάς τους, ανεξάρτητα από τις λοιπές εμπορικές δραστηριότητες που αναπτύσσει το ίδρυμα ηλεκτρονικού χρήματος.

Επί του άρθρου 17

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η υποχρέωση διασφάλισης των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος για τα χρηματικά ποσά που λαμβάνουν έναντι ηλεκτρονικού χρήματος που έχει εκδοθεί, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του ν. 3862/2010.

Δεδομένου ότι πρέπει να ισχύουν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος και πιστωτικών ιδρυμάτων σε σχέση με την έκδοση ηλεκτρονικού χρήματος προς όφελος των κατόχων ηλεκτρονικού χρήματος, θεσπίζονται διατάξεις αντίστοιχες με τις διατάξεις του ν.3601/2007 αναφορικά με τη διασφάλιση των ποσών που διακρατούν τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος για τους σκοπούς λειτουργίας τους. Τα εν λόγω ποσά διακρατούνται σε ασφαλή στοιχεία ενεργητικού χαμηλού κινδύνου. Σε κάθε περίπτωση, λήφθηκε υπόψη η διαφορετική αποστολή των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος σε σχέση με τα πιστωτικά ιδρύματα.

Έχοντας υπόψη τη μεγάλη σημασία της διασφάλισης, θεσπίζεται ότι η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνεται εκ των προτέρων για οποιαδήποτε ουσιαστική μεταβολή αναφορικά με τη μέθοδο διασφάλισης, το πιστωτικό ίδρυμα όπου έχουν κατατεθεί τα διασφαλισμένα χρηματικά ποσά, καθώς και την ασφαλιστική επιχείρηση ή το πιστωτικό ίδρυμα που ασφάλισε ή εγγυήθηκε τα διασφαλισμένα χρηματικά ποσά.

Περαιτέρω επισημαίνεται ότι έγινε χρήση των ευχερειών που παρέχονται από την Οδηγία, αναφορικά με τις απαιτήσεις διασφάλισης που προβλέπονται στο άρθρο 13, παρ. 1 και 2 οι οποίες ορίζεται στο σχέδιο νόμου ότι εφαρμόζονται και από τα ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, καθώς και αναφορικά με το επαγγελματικό απόρρητο, που θεσπίζεται με το άρθρο 22 του ν. 3862/2010 λαμβανομένου υπόψη, κατ' αναλογία, του άρθρου 60 του ν. 3601/2007.

Επί του άρθρου 18

Το καθεστώς που ισχύει για τα υποκαταστήματα των ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος που έχουν την καταστατική τους έδρα εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ομοιογενές σε όλα τα κράτη μέλη. Το καθεστώς αυτό δεν είναι ευνοϊκότερο από το καθεστώς των υποκαταστημάτων ηλεκτρονικού χρήματος των ιδρυμάτων με καταστατική έδρα εντός άλλων κρατών μελών, με την επιφύλαξη της σύναψης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτων χωρών για την εφαρμογή διατάξεων που παρέχουν στα υποκαταστήματα αυτά την ίδια μεταχείριση σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σε κάθε περίπτωση, τα υποκαταστήματα ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος τα οποία έχουν την καταστατική τους έδρα εκτός της επικράτειας της Ένωσης δεν υπάγονται στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 56 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε στην ελευθερία εγκαταστάσεως σε κράτη μέλη, εκτός εκείνου στο οποίο είναι εγκατεστημένα σύμφωνα με το άρθρο 49 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επί του άρθρου 19

Με το άρθρο αυτό, που αποτελεί χρήση ευχέρειας που παρέχεται από την Οδηγία, εισάγεται η δυνατότητα εξαίρεσης, με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, νομικών προσώπων από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους των διατάξεων του νόμου που αφορούν γενικούς κανόνες προληπτικής εποπτείας, το αρχικό κεφάλαιο και τα ίδια κεφάλαια ιδρυμάτων ηλεκτρονικού χρήματος καθώς και των απαιτήσεων εξασφάλισης. Σε κάθε περίπτωση, αρμόδια αρχή παραμένει η Τράπεζα της Ελλάδος και τηρούνται οι διατάξεις αναφορικά με το επαγγελματικό απόρρητο και την ανταλλαγή πληροφοριών που προβλέπονται στο ν. 3862/2010. Τα εξαιρούμενα

ιδρύματα δεν έχουν το δικαίωμα εγκατάστασης ούτε την ελευθερία παροχής διασυννοριακών υπηρεσιών δυνάμει του παρόντος σχεδίου νόμου. Επίσης, δεν μπορούν να ασκούν εμμέσως τα δικαιώματα αυτά ως μέλη συστήματος πληρωμών. Τόσο τα εξαιρούμενα ιδρύματα όσο και κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικού χρήματος εγγράφονται σε μητρώο ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος.

Περαιτέρω, με χρήση της σχετικής ευχέρειας που παρέχεται από την Οδηγία θεσπίζεται ότι στην περίπτωση της παροχής της εν λόγω εξαίρεσης, το ανώτατο ποσό που αποθηκεύεται στο μέσο πληρωμών ή στο λογαριασμό πληρωμών του καταναλωτή όπου είναι αποθηκευμένο το ηλεκτρονικό χρήμα πρέπει να είναι μέχρι 150 ευρώ.

Επί του άρθρου 20

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ρητά ότι απαγορεύεται σε οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που δεν είναι εκδότης ηλεκτρονικού χρήματος να εκδίδει ηλεκτρονικό χρήμα, με την επιφύλαξη της μεταβατικής διάταξης για τα εξαιρούμενα, ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος, δυνάμει των προγενέστερων διατάξεων του νόμου.

Επί του άρθρου 21

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται ειδικότεροι κανόνες για την έκδοση και την εξαργύρωση του ηλεκτρονικού χρήματος προκειμένου να διατηρηθεί η εμπιστοσύνη των κατόχων ηλεκτρονικού χρήματος. Η δυνατότητα εξαργύρωσης δεν συνεπάγεται από μόνη της ότι τα εισπραχθέντα έναντι εκδόσεως ηλεκτρονικού χρήματος χρηματικά ποσά πρέπει να θεωρούνται ως καταθέσεις ή άλλα επιστρεπτέα κεφάλαια για τους σκοπούς του ν. 3601/2007. Η εξαργύρωση πρέπει να είναι πάντα εφικτή, ανά πάσα χρονική στιγμή και στην ονομαστική αξία του ηλεκτρονικού χρήματος που εκδόθηκε χωρίς καμιά δυνατότητα για συμφωνία ελάχιστου ορίου εξαργύρωσης.

Ορίζεται ότι η εξαργύρωση πρέπει γενικά να γίνεται χωρίς οποιαδήποτε χρηματική επιβάρυνση για τους κατόχους ηλεκτρονικού χρήματος. Ωστόσο σε περιπτώσεις που προσδιορίζονται ρητά στο σχέδιο νόμου υπάρχει η δυνατότητα να τίθεται εύλογη επιβάρυνση, βάσει του κόστους. Τα ανωτέρω ισχύουν με την επιφύλαξη των εθνικών φορολογικών ή κοινωνικών νομοθετικών διατάξεων ή τυχόν υποχρεώσεων του εκδότη ηλεκτρονικού χρήματος που απορρέουν από άλλη συναφή νομοθεσία, ελληνική ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως διατάξεις περί πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, τυχόν ενέργειες που αφορούν τη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων ή συγκεκριμένα μέτρα που συνδέονται με την πρόληψη και τη διερεύνηση εγκλημάτων.

Σε κάθε περίπτωση, τα πιστωτικά ιδρύματα μπορούν να εκδίδουν ηλεκτρονικό χρήμα και να εκτελούν τη συγκεκριμένη δραστηριότητα σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, εφόσον απολαμβάνουν αμοιβαίας αναγνώρισης και με την επιφύλαξη του καθεστώτος προληπτικής εποπτείας που ισχύει στην περίπτωσή τους δυνάμει της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης που διέπει τον τραπεζικό τομέα. Προκειμένου, ωστόσο, να διατηρηθούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού, τα πιστωτικά ιδρύματα πρέπει, εναλλακτικά, να είναι σε θέση να ασκούν τη δραστηριότητα μέσω μιας θυγατρικής υπό το καθεστώς προληπτικής εποπτείας που προβλέπει το παρόν σχέδιο νόμου αντί του ν. 3601/2007.

Επί του άρθρου 22

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται ότι οι εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος δεν επιτρέπεται να χορηγούν τόκο ή οιοδήποτε άλλο όφελος, εκτός εάν αυτά τα οφέλη δεν έχουν σχέση με τη διάρκεια του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο ο κάτοχος ηλεκτρονικού χρήματος κατέχει ηλεκτρονικό χρήμα.

Επί του άρθρου 23

Με το άρθρο αυτό θεμελιώνεται δικαίωμα των κατόχων ηλεκτρονικού χρήματος να απευθύνονται σε αρμόδια διοικητική αρχή για να υποβάλλουν καταγγελίες για παραβάσεις των διατάξεων του Τίτλου ΙΙΙ του νόμου.

Επί του άρθρου 24

Με το άρθρο αυτό εξειδικεύονται οι κυρώσεις που μπορεί να επιβληθούν από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή για παραβάσεις των διατάξεων των άρθρων 18 και 19 του νόμου.

Επί του άρθρου 25

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ως αρμόδια αρχή για τη διαχείριση καταγγελιών η Γενική Γραμματεία Καταναλωτή. Επίσης, στη Γενική Γραμματεία Καταναλωτή ανατίθεται η επιβολή των κυρώσεων σε βάρος των εκδοτών ηλεκτρονικού χρήματος. Περαιτέρω, ορίζεται ότι αρμόδια αρχή αναφορικά με παραβάσεις του άρθρου 16 είναι η Τράπεζα της Ελλάδος.

Επί του άρθρου 26

Εφόσον οι κάτοχοι ηλεκτρονικού χρήματος επιθυμούν να προβούν σε εξωδικαστική επίλυση των διαφορών τους με εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος, μπορούν να απευθύνονται στο Συνήγορο του Καταναλωτή, στο Μεσολαβητή Τραπεζικών – Επενδυτικών Υπηρεσιών και στις Επιτροπές Φιλικού Διακανονισμού που προβλέπονται στο άρθρο 11 του ν.2251/1994.

Επί του άρθρου 27

Με το άρθρο 27 ενσωματώνεται το άρθρο 16 παρ.2 της Οδηγίας και θεσπίζεται απαγόρευση παρέκκλισης από τις διατάξεις του νόμου, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες ρητά επιτρέπεται. Ωστόσο, οι εκδότες ηλεκτρονικού χρήματος μπορούν να προβλέπουν ευνοϊκότερους όρους στους κατόχους ηλεκτρονικού χρήματος.

Επί του άρθρου 28

Στο άρθρο αυτό προβλέπονται οι αναγκαίες μεταβατικές διατάξεις για το νομικό καθεστώς που διέπει τη δραστηριότητα έκδοσης ηλεκτρονικού χρήματος βάσει των προγενέστερων διατάξεων (Κεφάλαιο Ι΄ του ν. 3601/2007) που καταργούνται.

Επί του άρθρου 29

Με το άρθρο αυτό εισάγονται οι αναγκαίες για την εφαρμογή του νόμου τροποποιήσεις στο ν. 3691/2008.

Επί του άρθρου 30

Με το άρθρο αυτό προσδιορίζονται οι αναγκαίες τροποποιήσεις του ν. 3601/2007 και οι καταργούμενες διατάξεις βάσει του υπό ψήφιση νόμου.

Επί του Άρθρου 31

Στο άρθρο αυτό προσδιορίζεται ο σκοπός και το πεδίο εφαρμογής. Ειδικότερα με τις διατάξεις των οδηγιών 2009/111/EK και 2010/76/EK που ενσωματώνονται πλήρως ή μερικώς με τις διατάξεις αυτού του Κεφαλαίου τροποποιούνται διατάξεις προηγούμενων Οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2006/48/EK και 2006/49/EK) που έχουν ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο με το νόμο 3601/2007, καθώς και με σειρά Πράξεων του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος και αποφάσεων του Δ.Σ. της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς. Προσδιορίζεται ότι ενσωματώνονται εκείνες οι διατάξεις της Οδηγίας 2009/111/EK και 2010/76/EK που αφορούν ειδικώς τις τροποποιήσεις του ν. 3601/2007. Οι λοιπές διατάξεις της εν λόγω Οδηγίας που επηρεάζουν διατάξεις των αποφάσεων των προαναφερόμενων εποπτικών αρχών θα ενσωματωθούν, αντιστοίχως, με νέες αποφάσεις των αρχών αυτών.

Επί του Άρθρου 32

Το άρθρο αυτό αφορά περιπτώσεις όπου πιστωτικό ίδρυμα έχει έδρα σε διαφορετικό κράτος μέλος από αυτό όπου «σημαντικό» υποκατάστημά του είναι εγκατεστημένο. Ειδικότερα με το άρθρο αυτό καθιερώνονται τα κριτήρια και η διαδικασία για το χαρακτηρισμό και την αναγνώριση από τα εμπλεκόμενα κράτη μέλη ενός υποκαταστήματος πιστωτικού ιδρύματος ως σημαντικού.

Πιο συγκεκριμένα, η ΤτΕ, εφόσον αποτελεί την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους υποδοχής, γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής του πιστωτικού ιδρύματος με υποκατάστημα στην Ελλάδα ή στην αρμόδια αρχή για την εποπτεία σε ενοποιημένη βάση (εφόσον πρόκειται για όμιλο με έδρα στην Ε.Ε.) τους λόγους που στοιχειοθετούν το χαρακτηρισμό του υποκαταστήματος ως σημαντικού, λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένες παραμέτρους. Εντός δίμηνης προθεσμίας απαιτείται να έχει ληφθεί από τους ανωτέρω φορείς κοινή απόφαση. Σε περίπτωση που η έκδοση κοινής απόφασης δεν καταστεί δυνατή εντός της εν λόγω προθεσμίας, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να αποφασίσει μόνη της το χαρακτηρισμό, ενώ οι λοιπές εμπλεκόμενες αρχές οφείλουν να αναγνωρίσουν την απόφασή της, ως τελική. Οι ανωτέρω διατάξεις ισχύουν, κατ' αντιστοιχία, και για την περίπτωση όπου η ΤτΕ είναι αρμόδια αρχή για την ενοποιημένη εποπτεία ή αρμόδια αρχή κράτους μέλους καταγωγής πιστωτικού ιδρύματος με σημαντικό υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος.

Ο χαρακτηρισμός υποκαταστήματος ως σημαντικού εξομοιώνει την αντιμετώπισή του με θυγατρική τόσο στην περίπτωση ανταλλαγής πληροφορήσης μεταξύ των αρμοδίων αρχών, ιδίως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, όσο και στην περίπτωση εποπτικής του παρακολούθησης από «σώμα εποπτών», που μπορεί να συγκροτείται υπό την αιγίδα της εποπτικής αρχής του κράτους μέλους καταγωγής του πιστωτικού ιδρύματος που διαθέτει σημαντικά υποκαταστήματα σε άλλα κράτη μέλη.

Διευκρινίζεται, όμως, ότι ο χαρακτηρισμός ενός υποκαταστήματος ως «σημαντικού» δεν θίγει τα δικαιώματα και τις αρμοδιότητες των εποπτικών αρχών όπως καθορίζονται από τον παρόντα νόμο και την Οδηγία 2006/48/ΕΚ, όπως ισχύει.

Επί του άρθρου 33

Με το άρθρο αυτό διευρύνονται οι υποχρεώσεις της εποπτικής αρχής ως εξής:
Σε περιπτώσεις που η ΤτΕ πρόκειται να λάβει αποφάσεις, κατά την άσκηση των εποπτικών της αρμοδιοτήτων με βάση το ν. 3601/2007, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, θα πρέπει να συνεκτιμά τον αντίκτυπο που αυτές μπορεί να έχουν στη σταθερότητα του χρηματοοικονομικού συστήματος όλων των εμπλεκόμενων κρατών μελών υπό κανονικές συνθήκες και ιδίως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης.
Η παρούσα νομοθετική πρόβλεψη σκοπό έχει την κατά το δυνατό αποτροπή καταστάσεων που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τη χρηματοοικονομική σταθερότητα στα λοιπά κράτη μέλη.

Καθιερώνεται υποχρέωση συνεργασίας της ΤτΕ με την Ευρωπαϊκή Τραπεζική Αρχή, που από 1.1.2011 αντικατέστησε την Επιτροπή Ευρωπαϊκών Αρχών Τραπεζικής Εποπτείας, δυνάμει του Κανονισμού (ΕΕ) 1093/2010 και υιοθέτησης των παρεχόμενων από την εν λόγω Αρχή κατευθυντηρίων οδηγιών, συστάσεων κλπ. Τυχόν απόκλιση από τις οδηγίες αυτές είναι δυνατή μόνο κατόπιν επαρκούς τεκμηρίωσης. Η ρύθμιση απηχεί την εντατικοποίηση των προσπαθειών που καταβάλλονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο για εποπτική σύγκλιση και συνεργασία.

Επί του άρθρου 34

Με το παρόν άρθρο καθορίζονται τα καθήκοντα που η ΤτΕ έχει ως αρχή αρμόδια για την εποπτεία σε ενοποιημένη βάση πιστωτικών ιδρυμάτων με έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και, αντιστοίχως, της υποχρέωσης που υπέχει να συνεργάζεται με την αρμόδια για την ενοποιημένη εποπτεία αρχή άλλου κράτους μέλους στις περιπτώσεις που δεν ενεργεί η ίδια με την ιδιότητα αυτή.

Η πιο πάνω συνεργασία καλύπτει τους τομείς του προγραμματισμού και συντονισμού των εποπτικών δραστηριοτήτων και της ανταλλαγής πληροφοριών, ιδίως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότερη εποπτεία του ομίλου και η χρηματοπιστωτική σταθερότητα των κρατών μελών, μέσω και της εγκαθίδρυσης μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης και διαχείρισης κρίσεων.

Επί του άρθρου 35

Με το άρθρο αυτό εξειδικεύονται οι συνθήκες και τα πρόσωπα τα οποία η ΤτΕ οφείλει να ειδοποιεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης είτε με την ιδιότητα της αρχής της αρμόδιας για την εποπτεία σε ενοποιημένη βάση πιστωτικών ιδρυμάτων με παρουσία σε άλλα κράτη μέλη είτε ως κεντρική τράπεζα.

Επί του άρθρου 36

Με το άρθρο αυτό εισάγεται νομοθετικά ο θεσμός του «σώματος εποπτών» και καθορίζεται το πλαίσιο λειτουργίας του. Το σώμα εποπτών συγκροτείται από εκπροσώπους των εποπτικών αρχών των κρατών μελών, όπου πιστωτικό ίδρυμα έχει παρουσία (θυγατρική ή σημαντικό υποκατάστημα ή μητρική χρηματοδοτική εταιρεία συμμετοχών).

Τα σώματα εποπτών λειτουργούν υπό την αιγίδα της αρχής που είναι, κατά περίπτωση, αρμόδια για την ενοποιημένη εποπτεία, βάσει γραπτών ρυθμίσεων που συμφωνούνται από όλες τις εμπλεκόμενες αρχές με στόχο την αποτελεσματικότερη εποπτεία, υπό κανονικές συνθήκες αλλά και σε περιόδους κρίσης, ομίλων πιστωτικών ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται διασυνοριακά. Επίσης καθορίζονται οι προϋποθέσεις (ισοδύναμο νομοθετικό πλαίσιο για την εμπιστευτικότητα της ανταλλασσόμενης πληροφόρησης) υπό τις οποίες επιτρέπεται και η συμμετοχή των εποπτικών αρχών τρίτων χωρών, όπου τυχόν ο όμιλος του πιστωτικού ιδρύματος έχει παρουσία, μέσω εγκατάστασης πιστωτικού ιδρύματος ή μητρικής χρηματοδοτικής εταιρείας συμμετοχών. Στα σώματα εποπτών μπορούν να συμμετέχουν και κεντρικές τράπεζες των εμπλεκόμενων κρατών μελών.

Επί του άρθρου 37

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται ιδίως το πλαίσιο συνεργασίας –λήψης αποφάσεων για θέματα που αφορούν τον προσδιορισμό του ύψους και την κατανομή των ιδίων κεφαλαίων που απαιτούνται σε ατομική και ενοποιημένη βάση, σε περίπτωση ομίλων πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν παρουσία με θυγατρικές ή μητρικές χρηματοδοτικές εταιρείες συμμετοχών σε άλλα κράτη μέλη. Ειδικότερα προβλέπεται η διαδικασία για τη λήψη κοινής απόφασης από τις εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές, καθώς και ο τρόπος ρύθμισης του θέματος σε περίπτωση διαφωνίας.

Πιο συγκεκριμένα, σε περίπτωση διαφωνίας ζητείται η γνώμη της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Αρχών Τραπεζικής Εποπτείας που αντικαταστάθηκε από 1.1.2011 από την Ευρωπαϊκή Τραπεζική Αρχή. Εάν η διαφωνία δεν επιλυθεί, η αρμόδια για την ενοποιημένη εποπτεία αρχή αποφασίζει μόνη της, εκδίδοντας αιτιολογημένη απόφαση, αναφορικά με τις υποχρεώσεις του πιστωτικού ιδρύματος σε ενοποιημένη βάση, ενώ η εποπτική αρχή της χώρας όπου εδρεύει θυγατρικό πιστωτικό ίδρυμα διατηρεί το δικαίωμα να αποφασίζει για τα θέματα που το αφορούν σε ατομική ή και υποενοποιημένη βάση (δηλαδή αναφορικά με τον υπόμυλο του οποίου το εν λόγω πιστωτικό ίδρυμα τυχόν ηγείται). Οι σχετικές αποφάσεις αναγνωρίζονται από όλα τα κράτη μέλη ως δεσμευτικές.

Επί του άρθρου 38

Με το άρθρο αυτό τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 60 του ν. 3601/2007, ώστε να ευθυγραμμίζονται πλήρως με τις αντίστοιχες διατάξεις της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2009/111/ΕΚ. Ειδικότερα, με το άρθρο αυτό προστίθεται το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ) στα πρόσωπα έναντι των οποίων μπορεί να αίρεται το απόρρητο που καθιερώνεται με το άρθρο 60 του νόμου 3601/2007, όπως προβλέπεται στο άρθρο 47 της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ. Τούτο επιτυγχάνεται με τη συμπερίληψη του ΤΕΚΕ στα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο α' της παρ. 5 του άρθρου αυτού. Επίσης, διαγράφεται η αναφορά που υπήρχε στο εδάφιο γ' της ίδιας παραγράφου σε οργανισμούς άλλων κρατών μελών με ίδια αποστολή (εγγύηση καταθέσεων), καθώς η περίπτωση αυτή καταλαμβάνεται πλέον δια της υφιστάμενης παραπομπής στο εδάφιο α', στο οποίο ήδη με τον παρόντα νόμο συμπεριλήφθηκε το ΤΕΚΕ. Με τη συμπερίληψη αυτή, εξάλλου, η συγκεκριμένη περίπτωση καταλαμβάνεται πλέον και από τα προβλεπόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 60 του ν. 3601/2007 (περί άρσης της εμπιστευτικότητας έναντι φορέων τρίτων χωρών), όπως προβλέπεται στο άρθρο 46 της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ

Τέλος, αναδιατυπώνεται το εδάφιο δ' της παρ. 5 του άρθρου 60 του ν. 3601/2007, όπως προβλέπει η αντίστοιχη διάταξη της Οδηγίας 2009/111/EK (άρθρο 1, παρ.5 στοιχείο α), ώστε η δυνατότητα παροχής από την ΤτΕ πληροφόρησης να καταλαμβάνει τις κεντρικές τράπεζες και τους οργανισμούς με παρόμοια αποστολή (άσκηση νομισματικής πολιτικής, παροχή ρευστότητας, επίβλεψη συστημάτων πληρωμών) οποιασδήποτε χώρας.

Διευκρινίζεται ότι δεν απαιτείται η ενσωμάτωση των διατάξεων της Οδηγίας 2009/111/EK (άρθρο 1, παρ. 5 στοιχείο β και παρ. 6), που καθιερώνουν υποχρέωση των κρατών μελών να επιτρέπουν στην εποπτική αρχή να γνωστοποιεί εμπιστευτική πληροφόρηση σε ορισμένα πρόσωπα, τουλάχιστον σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης. Τούτο διότι, η δυνατότητα αυτή προβλέπεται ήδη από το άρθρο 60 του ν. 3601/2007, καθώς είχε ενσωματωθεί ως διακριτική ευχέρεια κατά τη μεταφορά στο ελληνικό δίκαιο της Οδηγίας 2006/48/EK.

Επί του άρθρου 39

Με την πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού επανακαθορίζονται οι διατάξεις των άρθρων του ν. 3601/2007, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη για την ανάλογη εφαρμογή του νόμου αυτού από τις ΕΠΕΥ, κατά τα προβλεπόμενα στην Οδηγία 2006/49/EK, όπως τροποποιήθηκε με την Οδηγία 2009/111/EK.

Με τη δεύτερη παράγραφο αντικαθίσταται η παραπομπή σε διατάξεις της Οδηγίας 2004/39 με παραπομπή στις αντίστοιχες διατάξεις του ν. 3606/2007.

Τέλος, με την τρίτη παράγραφο προστίθεται νέα διάταξη για τους σκοπούς ενσωμάτωσης της παρ. 7 του άρθρου 2 της Οδηγίας 2009/111/EK. Με τη νέα παράγραφο, καθορίζεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 22 παρ. 5 του ν. 3601/2007, όπως συμπληρώνεται με τον παρόντα νόμο, περί «σημαντικού υποκαταστήματος» καταλαμβάνουν εκτός των πιστωτικών ιδρυμάτων και τις εταιρείες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, πλην των ρητά αναφερόμενων εξαιρέσεων.

Επί του άρθρου 40

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται η παρ. 34 του άρθρου 1 της Οδηγίας 2009/111/EK, με αντίστοιχη τροποποίηση των άρθρων 42 και 45 του ν.3601/2007. Η τροποποίηση αφορά αντικατάσταση παραπομπής που αφορούσε τις ειδικές κεφαλαιακές απαιτήσεις, τις οποίες η εποπτική αρχή μπορεί να επιβάλλει υπό προϋποθέσεις, με παραπομπή στα εποπτικά μέτρα που αυτή μπορεί να λάβει σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων του νόμου 3601/2007.

Επί του άρθρου 41

Με το άρθρο αυτό τίθεται ο σκοπός του παρόντος κεφαλαίου που είναι η ενσωμάτωση της Οδηγίας 2009/44/EK με αντίστοιχη τροποποίηση διατάξεων των νόμων 3789/2002 και 3301/2004

Επί του άρθρου 42

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 1 της οδηγίας και επέρχονται οι αναγκαίες προσαρμογές σε διάσπαρτες διατάξεις του ν. 2789/2002 σχετικά με τους κανόνες που ισχύουν για το αμετάκλητο του διακανονισμού και την εκκαθάριση στα συστήματα πληρωμών.

Ειδικότερα,

Άρθρο 1(α) ν. 2789/2000

Έγιναν οι προσθήκες που επιβάλλει η οδηγία χωρίς λεκτικές προσαρμογές. Μόνο ο όρος «συμψηφισμός» που αναφέρει η ελληνική εκδοχή της οδηγίας (μετάφραση του όρου «clearing») αντικαταστάθηκε από τον συνηθέστερο για τέτοια συστήματα όρο «εκκαθάριση».

Άρθρο 1(ιγ) ν. 2789/2000

Έγιναν μικρές λεκτικές τροποποιήσεις. Ιδίως από τη φράση «με σκοπό την ασφάλιση δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων» αφαιρέθηκαν οι υποχρεώσεις, επειδή στο ελληνικό δίκαιο η ασφάλεια αφορά πάντοτε δικαιώματα (συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων), ενώ η παράλληλη αναφορά σε υποχρεώσεις, πέραν του ορολογικού ζητήματος, θα συνιστούσε περιττή επανάληψη.

Άρθρο 1(ιδ) επ ν. 2789/2000 - άρθρο 1(5)(θ) της οδηγίας 2009/44:

Έγιναν οι οικείες προσθήκες με μικρές ορολογικές παρεμβάσεις και έγινε αναρίθμηση των επόμενων ορισμών.

Άρθρο 3(1) ν. 2789/2000 - άρθρο 1(6)(α) της οδηγίας 2009/44:

Στο κείμενο της οδηγίας αναφέρεται: «[...] εντολές μεταβίβασης που εισάγονται στο σύστημα μετά το χρονικό σημείο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εκτελούνται εντός της εργάσιμης ημέρας [...]» παραμένουν έναντι όλων ισχυρές, αν δεν υπήρχε γνώση για την έναρξη διαδικασίας αφερεγγυότητας. Η πρόβλεψη αυτή υπήρχε και στην αρχική οδηγία 98/26 (άρθρο 3 παρ. 1). Η υφιστάμενη διατύπωση του άρθρου 3 παρ. 1 εδ. β ν. 2789/2000 νόμου αναφέρεται σε εντολές που «η εκκαθάριση τους αρχίζει την ημέρα έναρξης της Διαδικασίας Αφερεγγυότητας». Συνεπώς, ο νόμος αρκείται εν προκειμένω στην έναρξη εκτέλεσης και όχι στην πλήρη εκτέλεση των σχετικών εντολών. Το ερώτημα που τίθεται εν προκειμένω είναι αν θα διατηρηθεί η πρόβλεψη αυτή, αν θα ακολουθηθεί πιστά η διατύπωση της οδηγίας, ή αν θα εισαχθεί πρόβλεψη που δεν θα εξαρτά την ισχύ των εντολών μεταβίβασης από τον χρόνο εκτέλεσης, αλλά αποκλειστικά από τον χρόνο εισαγωγής στο σύστημα. Το πρόβλημα ανακύπτει ιδίως σε περιπτώσεις που οι εντολές εισάγονται με προβλεπόμενο χρόνο εκτέλεσης μεταγενέστερο (π.χ. T+3) από τον χρόνο εισαγωγής. Αν μια εντολή έχει εισαχθεί σε χρόνο T, όταν ήδη έχει ξεκινήσει, εν αγνοία του χειριστή του συστήματος, η διαδικασία αφερεγγυότητας, τότε η εντολή ανακαλείται και μετά την εισαγωγή της αν, όπως θα συμβαίνει συχνά, δεν έχει αρχίσει η εκτέλεσή της (π.χ. μέχρι και στο T+2, οπότε δεν έχει αρχίσει η διαδικασία εκτέλεσης). Η λύση που έχει επιλέξει ο ν. 2789/2000 φαίνεται δικαιότερη, δεδομένου μάλιστα ότι είναι δυνατή η εισαγωγή μιας εντολής μεταβίβασης με χρόνο εκτέλεσης πολύ μεταγενέστερο (ιδίως από εξωχρηματιστηριακή συναλλαγή OTC) του χρόνου εισαγωγής της (π.χ. T+15). Πιο συγκεκριμένα, θα ήταν άδικο έναντι των λοιπών πιστωτών αυτού που εισήγαγε την εντολή να μην ανατρέπεται η εντολή και να ικανοποιείται έτσι προνομιακά ο ωφελούμενος από την εντολή, μολονότι η εκτέλεση της εντολής δεν άρχισε ακόμη, ενώ μάλιστα η εντολή δόθηκε από Συμμετέχοντα που είχε ήδη ενταχθεί σε καθεστώς αφερεγγυότητας. Και από την άλλη πλευρά όμως, η απαίτηση πλήρους εκτέλεσης που φαίνεται να θέτει η οδηγία κρίνεται υπερβολικά αυστηρή όταν έχει ήδη ξεκινήσει η διαδικασία εκκαθάρισης, δεδομένου ότι η

εκτέλεση μιας εντολής συνδέεται συνήθως άμεσα ή έμμεσα με την εκτέλεση αρκετών περαιτέρω εντολών. Για τον λόγο αυτόν, η ανατροπή μιας διαδικασίας που έχει ήδη ξεκινήσει θα είναι συχνά πολύ δύσκολη στην πράξη, ενώ θα οδηγεί ίσως σε απρόβλεπτα αποτελέσματα σε σχέση με το πρόσωπο αυτού που βλέπεται τελικά από την ανατροπή και σε αυξημένο κίνδυνο του συστήματος.

Περαιτέρω, επισημαίνεται το εξής: Η γνώση του διαχειριστή κρίνεται από το αν έχει κινηθεί η διαδικασία του άρθρου 6, ειδοποίηση δηλαδή από την Τράπεζα της Ελλάδος. Ωστόσο, η αρχή εκκαθάρισης (εκτέλεσης της εντολής) πρέπει να γίνεται εντός της ημέρας έναρξης της Διαδικασίας Αφερεγγυότητας. Αν λοιπόν ο διαχειριστής ειδοποιηθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος την ημέρα (T+1) μετά την έναρξη της Διαδικασίας Αφερεγγυότητας (T) και έχει ήδη ξεκινήσει στην T+1 την εκτέλεση της εντολής δεν προστατεύεται ο διαχειριστής μολονότι δεν γνώριζε την έναρξη της Διαδικασίας Αφερεγγυότητας. Για τον λόγο αυτόν είναι εύλογο να τροποποιηθεί το άρθρο 3 παρ. 1 ν. 2789/2000 έτσι ώστε η εντολή να είναι απρόσβλητη όταν η εκτέλεσή της έχει ξεκινήσει τη μέρα που ο διαχειριστής λαμβάνει γνώση σύμφωνα με το άρθρο 6. Αν λοιπόν ο διαχειριστής λάβει γνώση στο T+1, η εντολή δεν ανατρέπεται αν η εκτέλεσή της έχει αρχίσει στο T+1.

Επίσης, στη διάταξη αυτή γίνεται πλέον λόγος για έναρξη «εκτέλεσης» και όχι για έναρξη «εκκαθάρισης» εντολών, επειδή δεν προηγείται σε κάθε σύστημα διαδικασία οπωσδήποτε εκκαθάρισης πριν από τον διακανονισμό. Ο όρος «έναρξη εκτέλεσης» είναι αρκετά γενικός για να καταλαμβάνει όλες τις συναφείς περιπτώσεις.

Αφαιρέθηκε η επεξήγηση του όρου «διαχειριστής του συστήματος» (Διακανονιστής; Κεντρικός αντισυμβαλλόμενος ή το Συμψηφιστικό γραφείο) επειδή ο ορισμός του όρου «διαχειριστής του συστήματος» υπάρχει παραπάνω και δεν δημιουργεί σχετικές αμφιβολίες.

Τροποποιήθηκε το άρθρο 3(3), με την εισαγωγή β' εδαφίου, προκειμένου να καταστεί σαφές ότι η έννομη τάξη αναγνωρίζει το αμετάκλητο της εντολής από το χρόνο που ορίζουν οι κανόνες του συστήματος, όπως επιβάλλει το υφιστάμενο άρθρο 5 της οδηγίας 98/26, το οποίο ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το άρθρο 3(3) ν. 2789/2000.

Τα εδάφια γ' και δ' προστέθηκαν βάσει του άρθρου 1(8) της οδηγίας 2009/44, με μερικές τροποποιήσεις λεκτικές για να γίνει σαφέστερο και κυρίως να ανταποκρίνεται στο νόημα της οδηγίας.

Μεταφορά του κειμένου της οδηγίας με ορισμένες λεκτικές προσαρμογές ώστε να είναι πιο κατανοητό και να ανταποκρίνεται στο νόημα της οδηγίας (π.χ. διευκρινίζεται ότι όταν γίνεται λόγος για «χρονικό σημείο εισαγωγής» εννοείται το «χρονικό σημείο εισαγωγής μιας εντολής μεταβίβασης»).

Προστέθηκε εδάφιο β' στο υφιστάμενο άρθρο 7 ν. 2789/2000, σε ενσωμάτωση του άρθρου 1 (9) της τροποποιητικής οδηγίας.

Το άρθρο 9(1) τροποποιήθηκε έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στην οδηγία, διατηρώντας πάντως τη συντακτική δομή του υφιστάμενου κειμένου.

Προστέθηκε πάντως ρύθμιση για τον τρόπο ρευστοποίησης της ασφάλειας που παρασχέθηκε σε συνάρτηση με σύστημα ή υπέρ κάποιας κεντρικής τράπεζας, για τον οποίο η οδηγία δεν έχει κάποια διάταξη. Συγκεκριμένα, έγινε παραπομπή στην παρ. 2, η οποία είχε προστεθεί με τον ν. 3601/2007, με την επιφύλαξη πάντως του ν. 3301/2004, ο οποίος απλοποιεί ακόμη περισσότερο τη διαδικασία ρευστοποίησης αφήνοντας μεγαλύτερη ελευθερία στα μέρη να διαμορφώσουν τους σχετικούς κανόνες. Πρόκειται συγκεκριμένα για το άρθρο 4 του ν. 3301/2004, ωστόσο η παραπομπή γίνεται σε ολόκληρο τον νόμο έτσι ώστε να καταλαμβάνει και άλλες

διατάξεις (πχ για τους ορισμούς των χρησιμοποιούμενων όρων ή για την υποχρέωση εμπορικά εύλογου τρόπου ρευστοποίησης).

Η 2η παράγραφος του άρθρου 9 ν. 2789/2000 τροποποιείται έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στην 1η παράγραφο όσον αφορά τα πρόσωπα που δικαιούνται να ρευστοποιούν την ασφάλεια με τους περιγραφόμενους στην παράγραφο αυτή τρόπους. Έτσι απλοποιείται και το λεκτικό της διάταξης και αποφεύγονται τυχόν αντιφάσεις με την 1η παράγραφο.

Όσον αφορά το περιεχόμενό της, η 2η παρ. είναι αμφίβολο αν προσφέρει πραγματικά κάτι ενόψει του ν. 3301/2004 που απλοποιεί τις διαδικασίες ρευστοποίησης των ασφαλειών που παρέχονται στο πλαίσιο του νόμου αυτού. Η 2η παράγραφος έχει πάντως το πλεονέκτημα ότι

α) προσφέρει ασφάλεια δικαίου καθώς αίρει τυχόν αμφιβολίες σε σχέση με το αν η ασφάλεια που παρασχέθηκε υπάγεται ή όχι στον ν. 3301/2004 και

β) μπορεί να καλύψει την έλλειψη σχετικής συμφωνίας παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας κατά τον ν. 3301/2004: αν τα μέρη δεν συμφώνησαν κάτι για την ασφάλεια που παρέχεται εφαρμόζεται η 2η παρ., η οποία κατά τούτο συνιστά ενδοτικό δίκαιο.

Γενικότερα πάντως οι ρυθμίσεις που εισάγονται με το άρθρο 9(2) θα πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστούν ενδοτικό δίκαιο, ισχύουν δηλαδή μόνο αν τα μέρη (ασφαλειοδότης και ασφαλειολήπτης) δεν έχουν συμφωνήσει κάτι διαφορετικό.

Προσαρμόστηκε η διάταξη στο κείμενο της οδηγίας και έγιναν ορισμένες απλοποιήσεις/ορολογικές διορθώσεις, έτσι ώστε να αποφεύγονται οι επικαλύψεις.

Δεν ρυθμίζεται στον νόμο το ζήτημα, αλλά διατηρείται η ευχέρεια έκδοσης της υπουργικής απόφασης που υπάρχει ήδη στον νόμο σχετικά με το αν και πότε θα εξομοιώνεται ο εμμέσως συμμετέχων με (αμέσως) συμμετέχοντα. Ρυθμίζονται όμως οι συνέπειες της τυχόν εξομοίωσης για την ευθύνη του (αμέσως) συμμετέχοντα: Η όποια ευθύνη, αν υπάρχει, δεν μεταβάλλεται απλώς και μόνο λόγω της παραπάνω εξομοίωσης.

Επί του άρθρου 43

Με το άρθρο αυτό ενσωματώνεται το άρθρο 2 της οδηγίας και τροποποιούνται διάσπαρτες διατάξεις του ν. 3301/2004 που αφορούν την παροχή χρηματοοικονομικής ασφάλειας στους συμμετέχοντες στα συστήματα πληρωμών. Για λόγους συστηματικούς επιλέχθηκε η τροποποίηση ολόκληρων των άρθρων. Στη συνέχεια παρουσιάζονται οι επιμέρους αλλαγές που τροποποιούν περιπτώσεις ή παραγράφους των οικείων άρθρων.

Άρθρο 1(2)(β) ν. 3301/2004

Έγινε τροποποίηση του κειμένου του νόμου και όχι μόνο της παραπομπής επειδή τόσο στην ΠΔΤΕ 2588/2007 όσο και στην οδηγία 2006/48/EK δεν υπάρχει ορισμός για τις πολυμερείς τράπεζες ανάπτυξης, αλλά γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένες τράπεζες οι οποίες υπάγονται στην εν λόγω έννοια.

Άρθρο 1(5) ν. 3301/2004:

Είναι συχνό το φαινόμενο να καταρτίζεται μεταξύ των μερών μια σύμβαση πλαίσιο και βάσει αυτής να καταρτίζονται στη συνέχεια επιμέρους συμβάσεις προφορικά. Οι επιμέρους αυτές συμβάσεις («πράξεις» κατά τη συνήθη οικονομική ορολογία) ενδέχεται μεν να επιβεβαιώνονται στη συνέχεια εγγράφως (ιδίως με φαξ ή email), δεσμεύουν όμως τους συμβαλλομένους ήδη από τη στιγμή της προφορικής τους

κατάρτισης (βλ. λ.χ. το άρθρο 9(e) της ISDA Master Agreement του 1992). Αυτό ισχύει για παράδειγμα σε συμβάσεις πώλησης τίτλων με σύμφωνο επαναγοράς (ρέπος): Οι επιμέρους πράξεις συχνά καταρτίζονται προφορικά και αποδεικνύονται με τις μεταφορές των πωλούμενων τίτλων και του τιμήματος στους λογαριασμούς πωλητή και αγοραστή. Η προτεινόμενη τροποποίηση επιτρέπει την εφαρμογή του ν. 3301/2004 και στις επιμέρους αυτές συμβάσεις αίροντας έτσι την αμφιβολία που θα δημιουργούσε η γενική πρόβλεψη για έγγραφο τύπο.

Επισημαίνεται πάντως ότι εδώ πρόκειται μόνο για τις (ενοχικές, αν πρόκειται για παροχή ασφάλειας με μεταβίβαση τίτλου) συμφωνίες επί χρηματοοικονομικών ασφαλειών, και όχι για τις εμπράγματα συμβάσεις που καταρτίζονται προς εκτέλεσή τους, οι οποίες πρέπει να αποδεικνύονται σύμφωνα με όσα ορίζει η παρ. 4.

Άρθρο 1(6) ν. 3301/2004:

Έχουν πλέον καταργηθεί οι παρ. 12 και 13 του άρθρου 16 του κ.ν. 2190/1920, οι οποίες εισήγαγαν ειδικές προϋποθέσεις για την πώληση ιδίων μετοχών. Συνεπώς δεν έχει νόημα η διατήρηση της παλιάς παρ. 6, αφού μάλιστα από πουθενά δεν προκύπτει ότι ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται επί ιδίων μετοχών του ασφαλειοδότη. Είναι όμως χρήσιμο να διευκρινιστεί ότι με την παροχή της ασφάλειας ο ασφαλειοδότης αποξενώνεται πλέον επαρκώς από τις μετοχές και δεν υποχρεούται να τις μεταβιβάσει για όσο χρόνο διαρκεί η ασφάλεια. Έτσι αίρονται αμφιβολίες ως προς το αν η ενεχύραση μετοχών θεωρείται μεταβίβαση κατά την έννοια του άρθρου 16 παρ. 6 και 8 κ.ν. 2190/1920. Επίσης, όταν η ασφάλεια παρέχεται ως μεταβίβαση κυριότητας, η προτεινόμενη παρ. 6 διευκρινίζει ότι οι προθεσμίες του άρθρου 16 παρ. 6 και 8 κ.ν. 2190/1920 δεν διακόπτονται (δεν ξεκινούν από την αρχή με την επανάκτηση των μετοχών), αλλά αναστέλλονται. Έτσι αποτρέπονται τυχόν καταστρατηγήσεις.

Άρθρο 2(1)(β) και (γ) ν. 3301/2004:

Στις απαιτήσεις δεν γίνεται λόγος για κυριότητα, γι' αυτό είναι αναγκαία η μεταβολή της χρησιμοποιούμενης ορολογίας με την προσθήκη στην κυριότητα του όρου δικαίωμα.

Αντικαθίσταται ο όρος «(υποκείμενο) *περιοριστικό στοιχείο*» με τον όρο «*παρεχόμενη χρηματοοικονομική ασφάλεια*» για λόγους συνέπειας προς τη χρησιμοποιούμενη ορολογία στα άρθρα 1 § 3, 2 § 2 κλπ.

Αποκαθίσταται η συνέπεια της ορολογίας στο β) και γ). Βέβαια, η διαφοροποίηση της ορολογίας υπάρχει στην ίδια την οδηγία, όμως εν προκειμένω δεν έχει κάποιο νόημα η διατήρησή της για το ελληνικό δίκαιο. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις κρίσιμη είναι η μεταβίβαση της κυριότητας ή η σύσταση του εμπράγματος δικαιώματος με σκοπό την εξασφάλιση των απαιτήσεων του ασφαλειοδότη.

Άρθρο 3(2) ν. 3301/2004:

Με την προτεινόμενη τροποποίηση επιχειρείται η πρόσδοση μεγαλύτερης σαφήνειας στον νόμο και η επίλυση των προβλημάτων που δημιουργεί η υφιστάμενη διάταξη. Ειδικότερα η επιφύλαξη για τον ν. 2844/2000 δεν δημιουργεί αντίθεση προς την οδηγία σύμφωνα με όσα προαναφέρονται για τη διάκριση των αποτελεσμάτων της εκχώρησης μεταξύ των μερών και τρίτων. Ούτως ή άλλως πάντως, ο ν. 2844/2000 εφαρμόζεται μόνο εφόσον τα μέρη επιλέξουν την καταχώριση στο ενεχυροφυλακείο. Επίσης γενικεύεται η αναφορά σε άυλους τίτλους και η εφαρμογή των οικείων κανόνων.

Άρθρο 3(3) ν. 3301/2004:

Η αναγγελία διατηρείται αποκλειστικά ως μέσο προστασίας του οφειλέτη, ο οποίος προστατεύεται, προπάντων από την καταβολή σε μη δικαιούχο αλλά και την άσκηση περαιτέρω άκυρων ενεργειών (λ.χ. σύμβαση άφεσης χρέους κλπ), από τις συνέπειες που θα είχε η εσφαλμένη γνώση του για τον πραγματικό δανειστή της απαίτησης, μετά από εκχώρηση ή ενεχύραση που δεν του έχει γνωστοποιηθεί. Ασφαλώς, η προστασία αυτή αποκλείει κάθε αξίωση κατά του οφειλέτη, ο οποίος δεν είναι υποχρεωμένος να στραφεί κατά του φαινομενικού δανειστή στον οποίο κατέβαλε για να αξιώσει επιστροφή των καταβληθέντων.

Η αναφορά στο άρθρο 460 καλύπτει τον τρόπο της αναγγελίας, έτσι ώστε, παρά τα προβλήματα της υφιστάμενης ρύθμισης του ΑΚ, να υπάρξει η αναγκαία συνέχεια με την εκχώρηση του κοινού δικαίου. Το ίδιο ισχύει και για τις συνθήκες υπό τις οποίες πρέπει να γίνει δεκτό ότι υποκαθίσταται η αναγγελία από τη γνώση του οφειλέτη: για τα θέματα αυτά ισχύουν τα ίδια με την εκχώρηση του κοινού δικαίου.

Όσον αφορά τα αποτελέσματά της, η αναγγελία διασπά κάθε προηγούμενο δεσμό του οφειλέτη με τον έως την αναγγελία δανειστή, ενώ πριν την αναγγελία ο οφειλέτης συνεχίζει να οφείλει αποκλειστικά στον μέχρι την αναγγελία δανειστή του. Αυτό ισχύει καταρχήν για όλες τις συνέπειες που έχει η μεταβολή του δανειστή για τον οφειλέτη, πχ αναφορικά με τη δυνατότητα συμψηφισμού (βλ. άρθρα 448 και 463 ΑΚ): Για τον οφειλέτη όλα τα αποτελέσματα της εκχώρησης επέρχονται μόνο με την αναγγελία.

Κατά τα λοιπά, η έλλειψη αναγγελίας δεν επηρεάζει την έννομη θέση τρίτων, παρά μόνο στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την προστασία των δικαιωμάτων του οφειλέτη. Για παράδειγμα, η καταβολή (πριν από την αναγγελία) από τον οφειλέτη σε δανειστή που είχε ήδη εκχωρήσει την απαίτηση, αποσβήνει την απαίτηση και έναντι του πραγματικού δικαιούχου, ο οποίος είναι πλέον υποχρεωμένος να στραφεί κατά του εκχωρητή που δέχτηκε την καταβολή και οδήγησε έτσι στην απόσβεση της απαίτησης, αν όχι ενδοσυμβατικά ή αδικοπρακτικά, πάντως με βάση την αξίωση αδικαιολόγητου πλουτισμού σύμφωνα με τις προϋποθέσεις των οικείων διατάξεων.

Στην ουσία γίνεται εν προκειμένω μεταφορά κατά βάση του γερμανικού δικαίου της εκχώρησης που θεωρεί έγκυρη την εκχώρηση μεταξύ εκχωρητή και εκδοχέα καθώς και έναντι όλων των τρίτων (π.χ. δανειστών τους), ταυτόχρονα όμως προστατεύει τον οφειλέτη. Εν προκειμένω μάλιστα η προστασία του οφειλέτη είναι πληρέστερη καθώς δεν αρκεί η απλή γνώση του για την εκχώρηση (πρβλ. άρθρο 407 ΓερμΑΚ), αλλά απαιτείται αναγγελία, ενώ με τον τρόπο αυτόν διατηρείται, όπως προαναφέρθηκε, η συνέχεια με το δίκαιο της κοινής εκχώρησης.

Για να μην υπάρχει αμφιβολία, διευκρινίζεται στο β' εδάφιο ότι εφόσον τα μέρη (εκχωρητής και εκδοχέας) επέλεξαν για την εκχώρηση ή ενεχύραση της απαίτησης τη δημοσίευση κατά τον ν. 2844/2000, εφαρμοστέες είναι πλέον αποκλειστικά οι διατάξεις του νόμου αυτού για την προστασία του οφειλέτη.

Άρθρο 4(3) ν. 3301/2004:

Το άρθρο 11 παράγραφος 3 του ν. 2548/1997(ΦΕΚ 259 Α') είχε καταργηθεί, ήδη πριν από τη θέσπιση του ν. 3301/2004, από το άρθρο 19 ν. 2832/2000 (ΦΕΚ Α 141/13.6.2000). Αντίστοιχο σήμερα μπορεί να θεωρηθεί το άρθρο 9 παρ. 2 ν. 2789/2000, το οποίο ουσιαστικά επιτρέπει όσα και ο 3301/2004, ενδεχομένως δε και περισσότερα, αφού δεν προβλέπει για την εφαρμογή του σχετική ρύθμιση στην σύμβαση παροχής ασφάλειας. Για τον λόγο αυτόν, δεν αναφέρεται εδώ. Άλλωστε η απαρίθμηση σχετικών διατάξεων είναι ενδεικτική. Επίσης, το άρθρο 41 παρ. 1 του

Ν.Δ. της 17.7.- 13.8.1923 έθετε κι αυτή κάποιους περιορισμούς που αντίκεινται στην οδηγία, γι' αυτό πρέπει να γίνει αναφορά σε όλο το άρθρο 41.

Επίσης διευκρινίζεται ότι ως «ρευστοποίηση» εννοείται η τόσο η πώληση όσο και η κτήση της ασφάλειας από τον ασφαλειολήπτη κατά τις προηγούμενες παραγράφους.

Άρθρο 7α ν. 3301/2004:

Εισάγεται νέο άρθρο 7α, το οποίο συνιστά επαναδιατύπωση της υφιστάμενης παρ. 5 του άρθρου 4 με θετικό περιεχόμενο την θέσπιση της σχετικής υποχρέωσης του ασφαλειολήπτη.

Επί του άρθρου 44

Με τις διατάξεις του άρθρου 44 κυρώνεται, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κυρωμένου με νόμο Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, η από 18 Απριλίου 2011 απόφαση της 78^{ης} Ετήσιας Τακτικής Γενικής Συνέλευσης των Μετόχων της ανωτέρω Τράπεζας, περί τροποποίησης του Καταστατικού αυτής, για την οποία έχει εκδοθεί και η προβλεπόμενη Γνώμη της ΕΚΤ (CON/2011/36).

Συγκεκριμένα:

Με τις υπό στοιχεία α) και ζ) τροποποιήσεις συμπληρώνονται οι οικείες διατάξεις του Καταστατικού με την συμπερίληψη, μεταξύ των βασικών αρμοδιοτήτων της Τράπεζας της Ελλάδος, της εποπτείας της ιδιωτικής ασφάλισης, η οποία ανετέθη στην Τράπεζα με το ν. 3867/2010. Επί πλέον με την υπό στοιχείο ζ) τροποποίηση συμπληρώνεται η απαρίθμηση των λοιπών εποπτευόμενων προσώπων του άρθρου 55Α'.

Με την υπό στοιχείο β) τροποποίηση η πρόβλεψη του ως ανωτέρω ν. 3867/2010 για την υποβολή προς τη Βουλή των Ελλήνων Ετήσιας Έκθεσης σχετικά με την άσκηση της εποπτικής αρμοδιότητας της Τράπεζας επί των ασφαλιστικών επιχειρήσεων εντάσσεται στο Καταστατικό και μάλιστα κατά τρόπο ευρύτερο, ώστε να περιλάβει και την εποπτεία επί των πιστωτικών ιδρυμάτων, η οποία άλλωστε αποτελεί το μείζον και βαρύνον σκέλος της όλης αρμοδιότητας.

Με τις υπό στοιχεία γ), δ) και ε) τροποποιήσεις διασφαλίζεται η εναρμόνιση του Καταστατικού με το ευρωπαϊκό κοινοτικό δίκαιο, δεδομένης άλλωστε της υπεροχής του πρωτεύοντος και του παράγωγου αυτού δικαίου, ανεξαρτήτως της ιδιάζουσας νομικής φύσης του Καταστατικού.

Καταρχάς τροποποιείται ο περιορισμός του άρθρου 14 περ. α', κατά τον οποίο μόνο μέτοχοι ελληνικής υπηκοότητας μπορούν να ασκούν τα δικαιώματα των μετόχων στη γενική συνέλευση. Του λοιπού δυνατότητα άσκησης αυτών των δικαιωμάτων θα έχουν και οι μέτοχοι που προέρχονται από χώρες της Ε.Ε. (και του Ε.Ο.Χ.). Με τον τρόπο αυτόν η ρύθμιση εναρμονίζεται με την ελευθερία κινήσεως των κεφαλαίων, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 63 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στοιχείο της οποίας είναι και η δυνατότητα κτήσης μετοχών και άσκησης των εξ αυτών δικαιωμάτων σε εταιρίες εδρεύουσες σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Περαιτέρω, με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις διασφαλίζεται ότι το Καταστατικό εναρμονίζεται με την Οδηγία 2007/36/ΕΚ σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιριών. Ειδικότερα, με τη μεταβολή της κρίσιμης για το δικαίωμα συμμετοχής στη γενική συνέλευση «ημερομηνίας καταγραφής» (record date) του άρθρου 13 εδ. α, η οποία πλέον τοποθετείται όχι τρεις μήνες αλλά πέντε ημέρες πριν από τη διεξαγωγή της συνέλευσης, αποτρέπεται η

δυσχέρεια της μεταβίβασης των μετοχών για υπερβολικά μακρό χρονικό διάστημα, στον χρόνο μεταξύ ημερομηνίας καταγραφής και διεξαγωγής της συνέλευσης. Επίσης, με την πρόβλεψη ότι τα πληρεξούσια έγγραφα για το δικαίωμα ψήφου πρέπει να κατατίθενται μόνο τρεις ημέρες πριν από τη διεξαγωγή της συνέλευσης, διευκολύνεται η ψήφος με πληρεξούσιο ως μέθοδος αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος ψήφου. Άλλωστε, αυτή η τροποποίηση του άρθρου 17, κατά την οποία τα πληρεξούσια πρέπει να κατατίθενται μόνο τρεις, και όχι πλέον επτά, ημέρες πριν από τη συνέλευση, καθίσταται αναγκαία λόγω της τροποποίησης του άρθρου 13 εδ. α, βάσει της οποίας η ημερομηνία καταγραφής ορίζεται στις πέντε ημέρες πριν από τη συνέλευση, καθώς δεν είναι βέβαια δυνατόν να απαιτείται κατάθεση πληρεξουσίων εγγράφων πριν από την πάροδο της ημερομηνίας καταγραφής.

Με την υπό στοιχείο στ) προσθήκη εντάσσεται μεταξύ των συλλογικών οργάνων της Τράπεζας το Συμβούλιο Ασφάλισης, που ιδρύθηκε με το άρθρο 64 του ν. 3863/2010, προκειμένου να επιλαμβάνεται ζητημάτων της Τράπεζας ως φορέα κοινωνικής ασφάλισης του προσωπικού της. Κατά την ενσωμάτωση του εν λόγω οργάνου, ελήφθη πρόνοια, κατόπιν και των ειδικότερων παρατηρήσεων της προαναφερόμενης Γνώμης της ΕΚΤ, ώστε οι αρμοδιότητες, η συγκρότηση και η σύνθεσή του να εναρμονίζονται απολύτως με την όλη δομή και λειτουργία της Τράπεζας και των καταστατικών της οργάνων, ιδίως του Γενικού Συμβουλίου της, εξ ονόματος του οποίου άλλωστε το Συμβούλιο Ασφάλισης ασκεί, βάσει του άρθρου 38 του Καταστατικού, την ευρεία αρμοδιότητά του σε κοινωνικοασφαλιστικά ζητήματα, με συμμετοχή μάλιστα Κυβερνητικού Επιτρόπου σε όσα από αυτά αφορούν τον κλάδο κύριας σύνταξης.

Με την προτεινόμενη υπό στοιχείο η) προσθήκη διευκολύνεται η ταχύτερη και αποτελεσματικότερη εκκαθάριση των εποπτευόμενων από την Τράπεζα της Ελλάδος νομικών προσώπων. Ειδικότερα, διασφαλίζεται ότι ο εκκαθαριστής θα λαμβάνει την αμοιβή και τα έξοδά του από την Τράπεζα, αν αυτή το κρίνει απαραίτητο, ώστε να μπορεί να προχωρεί η εκκαθάριση ανεξαρτήτως της περιουσιακής κατάστασης του υπό εκκαθάριση νομικού προσώπου. Η Τράπεζα, παρεμβαλλόμενη με αυτόν τον τρόπο στην κάλυψη της αμοιβής και των εξόδων, έχει αξίωση απόδοσης των δαπανών της από το υπό εκκαθάριση νομικό πρόσωπο, η οποία ικανοποιείται προ πάσης άλλης αξιώσεως από το προϊόν της εκκαθάρισης, αφού η Τράπεζα καθιστά δυνατή τη συνέχιση της εκκαθάρισης.

Επί του άρθρου 45

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου καταργούνται, προς αποφυγή σύγχυσης, οι διατάξεις εκείνες το περιεχόμενο των οποίων, με την κατά την προηγούμενη παράγραφο κύρωση της απόφασης περί τροποποίησης του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, ενσωματώνεται ήδη και μάλιστα κατά τρόπο αρτιότερο, στο εν λόγω Καταστατικό.

Επί του άρθρου 46

Με το άρθρο 46 κυρώνεται η από 24 Αυγούστου Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Ανάληψη δανειακών υποχρεώσεων των Δήμων Ζωγράφου και Αχαρνών από το Υπουργείο Οικονομικών – Παράταση δημοσίευσης των οικονομικών καταστάσεων των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο πιστωτικών ιδρυμάτων» που δημοσιεύτηκε στο με αριθμό 183 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως (τεύχος Α)».

Επί του άρθρου 47

Με το άρθρο 47 τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 3943/2011 «Καταπολέμηση της φοροδιαφυγής στελέχωση των ελεγκτικών υπηρεσιών και άλλες διατάξεις» που αφορούν στην διαιτητική επίλυση φορολογικών διαφορών και το σώμα φορολογικών διαιτητών και με το άρθρο 48 τροποποιούνται διατάξεις του ν.δ. 400/1970 και του π.δ. 237/1986 που αφορούν το Επικουρικό Κεφάλαιο Ασφάλισης Ευθύνης από ατυχήματα αυτοκινήτων.

Επί του άρθρου 48

Με το άρθρο 48 τροποποιείται το άρθρο 10 του ν.δ. 400/70 προκειμένου για την εναρμόνιση του με τα οριζόμενα στην οδηγία 17/2001. Ειδικότερα καταργείται η διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 ν.δ. 400/41970 περί προτεραιότητας των απαιτήσεων από σχέση εξαρτημένης εργασίας επί του συνόλου της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης στους κλάδους γενικών ασφαλίσεων όπως και στους κλάδους στους οποίους δεν τηρείται μαθηματικό απόθεμα, καθώς η προσθήκη της συγκεκριμένης παραγράφου (με το Ν.3557/2007 άρθρο 11, παράγραφος 2) αλλοιώνει τη πρόβλεψη της Οδηγίας 17/2001 «για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων». Ο εθνικός νομοθέτης έχει υιοθετήσει την επιλογή της περίπτωσης α) του άρθρου 10 της οδηγίας 2001/17 ΕΕ, η οποία προβλέπει ότι οι απαιτήσεις εξ ασφαλίσεως έχουν απόλυτη προνομιακή μεταχείριση έναντι οιασδήποτε άλλης απαιτήσεως κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ως προς τα στοιχεία του ενεργητικού, τα οποία απαρτίζουν τις τεχνικές προβλέψεις. Η Οδηγία προβλέπει ότι τα κράτη μέλη που έχουν επιλέξει την περίπτωση α) θα πρέπει να επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις και στους αλληλασφαλιστικούς συνεταιρισμούς την τήρηση ειδικών μητρώων, προϋπόθεση που έχει εκπληρωθεί με την απόφαση 143/7/30.04.2009 του ΔΣ της ΕΠΕΙΑ. Σημειώνεται ότι όπως προβλέπει το άρθρο 11 της οδηγίας 2001/17/ΕΕ για τις απαιτήσεις των εργαζομένων έχει δημιουργηθεί και εφαρμόζεται στην Ελλάδα σύστημα εγγύησης αποδοχών σύμφωνα με το ΠΔ 1/1990 «Προστασία Εργαζομένων σε Αφερέγγυο Εργοδότη». Περαιτέρω, τροποποιείται το άρθρο 19 του π.δ. 237/1986, με σκοπό τον περιορισμό των υποχρεώσεων που ανατίθενται στο Επικουρικό Κεφάλαιο. Λαμβάνοντας υπόψη την «αρχή της επικουρικότητας» που διέπει τις καταβολές αποζημιώσεων από τον οργανισμό σύμφωνα με τα οριζόμενα στην οδηγία 84/5/ΕΟΚ, διαμορφώνεται κλίμακα που ικανοποιεί του δικαιούχους «επικουρικά» δηλαδή συμπληρωματικά στο ποσό που θα μπορούν να λάβουν από την (κοινή) εκκαθάριση. Επίσης εισάγεται πλαφόν αποζημιώσεων έτσι ώστε σε περίπτωση ζημίας ύψους άνω των 100.000 Ευρώ ο οργανισμός να αποζημιώνει έως 100.000 Ευρώ. Περαιτέρω καταργείται η υποχρέωση του Επικουρικού Κεφαλαίου που ίσχυε σύμφωνα με τη παράγραφο 1 στοιχείο γ) του άρθρου 19 π.δ. 237/1986 για αποζημίωση παθόντων από αυτοκινητικό ατύχημα που προκάλεσε ο υπαίτιος από πρόθεση. Η διάταξη αυτή λειτουργούσε μόνο εις όφελος των ασφαλιστικών εταιριών μεταθέτοντας το βάρος της επανείσπραξης από τον υπαίτιο (εκ προθέσεως ενεργούντα) στο Επικουρικό Κεφάλαιο το οποίο επιβαρύνεται με τα δικαστικά έξοδα. Η κατάργηση της διάταξης εναρμονίζεται πλήρως με την οδηγία 84/5/ΕΟΚ.

Επί του άρθρου 49

Με το άρθρο 49 κυρώνονται: α) η Σύμβαση-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) μαζί με τα τρία παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 16 Ιουνίου 2010 μεταξύ αφενός των ακόλουθων Κρατών Μελών της Ευρωζώνης: Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας,

Ιρλανδία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Ελληνική Δημοκρατία και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) β) η τροποποίηση της Σύμβασης-Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) με τα τέσσερα παραρτήματά της, που υπογράφηκε στις 30 Ιουνίου 2011, μεταξύ αφενός των ακόλουθων κρατών μελών: Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Ιρλανδία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας, Ελληνική Δημοκρατία και αφετέρου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) και γ) η τροποποίηση της Σύμβασης Πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF) μαζί με τα τέσσερα παραρτήματά της, που υπογράφηκε την 1^η Σεπτεμβρίου 2011 μεταξύ αφενός των ακόλουθων κρατών μελών: Βασίλειο του Βελγίου, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Εσθονία, Ιρλανδία, Ελληνική Δημοκρατία, Βασίλειο της Ισπανίας, Γαλλική Δημοκρατία, Ιταλική Δημοκρατία, Κυπριακή Δημοκρατία, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Δημοκρατία της Μάλτας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Δημοκρατία της Αυστρίας, Πορτογαλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Σλοβενίας, Σλοβακική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Φινλανδίας και αφετέρου του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (EFSF).

Οι τροποποιήσεις της σύμβασης πλαίσιο αποτελούν το νέο θεσμικό πλαίσιο του EFSF, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Συνόδου Κορυφής της Ευρωζώνης της 21ης Ιουλίου 2011. Ο νέος ρόλος του EFSF συνιστά τη βασική απάντηση της Ευρωζώνης στις πιέσεις που ασκούν οι αγορές και η όσο γίνεται ταχύτερη ενεργοποίηση του μηχανισμού αυτού έχει κρίσιμη σημασία και για την εφαρμογή του ελληνικού προγράμματος, αλλά και γενικότερα για την ικανότητα της Ευρωζώνης να διαχειρίζεται κρίσεις, όπως αυτή που εξελίσσεται τα τελευταία χρόνια και πλήττει ιδιαίτερα τη χώρα μας.

Επί του άρθρου 50

Με το άρθρο 50 προβλέπεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των συμβάσεων που κυρώνονται με το άρθρο 49.

ΑΘΗΝΑ, 1^η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

**ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΑΣ**

ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

**ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ**

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

**ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ